

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Rozhodnutí v přestupkovém řízení

Petra Blažková

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2022/2023

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Petra BLAŽKOVÁ**
Osobní číslo: **R18M0019P**
Studijní program: **M6805 Právo a právní věda**
Studijní obor: **Právo**
Téma práce: **Rozhodnutí v přestupkovém řízení**
Zadávací katedra: **Katedra správního práva**

Zásady pro vypracování

Úvod

1. Přestupkové řízení
2. Náležitosti, formy a vlastnosti rozhodnutí
3. Rozhodnutí před zahájením přestupkového řízení
4. Rozhodnutí po zahájení přestupkového řízení

Závěr

Rozsah diplomové práce: **50**
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **elektronická**

Seznam doporučené literatury:

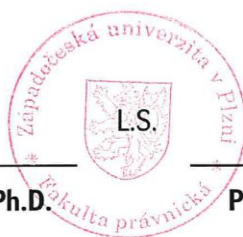
- PRÁŠKOVÁ, Helena. Nové přestupkové právo. Praha: Leges, 2017. Teoretik. ISBN 978-80-7502-221-9.
- KOPECKÝ, M. Správní právo. Obecná část. Praha: C. H. Beck, 2019, 536 s. ISBN: 978-80-7400-727-9.
- HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2019. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-365-0.
- FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a Martin ŠKUREK. Správní právo trestní. 2. aktualizované vydání. Praha: Leges, 2021. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-531-9.
- **Právní předpisy**
- Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Jana Balounová, Ph.D.**
Katedra správního práva

Datum zadání diplomové práce: **20. května 2022**
Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2023**

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

Prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 19. září 2022

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci na téma „Rozhodnutí v přestupkovém řízení“ vypracovala samostatně. Veškeré použité zdroje, literatura a prameny jsou řádně citovány v poznámkách pod čarou a v seznamu použité literatury.

V Plzni dne 31. března 2023

.....
Petra Blažková

Poděkování

Ráda bych tímto poděkovala JUDr. Janě Balounové, Ph.D., jakožto vedoucí mé diplomové práce, za poskytnutí cenných rad, podnětů a připomínek, za její vstřícný přístup a pomoc při zpracování této práce. Současně děkuji své rodině, především za její podporu v průběhu mých studií.

Obsah

Úvod	10
1. Přestupkové řízení	12
1. 1. Právní úprava přestupkového řízení.....	12
1. 2. Prameny přestupkového práva.....	13
2. Náležitosti, formy a vlastnosti rozhodnutí.....	19
2. 1. Právní úprava náležitostí, forem a vlastností rozhodnutí.....	20
2. 2. Formy správních rozhodnutí	20
2. 3. Náležitosti rozhodnutí	24
2. 4. Vlastnosti rozhodnutí	26
2. 5. Lhůty pro vydávání rozhodnutí, oznamování rozhodnutí.....	29
3. Rozhodnutí před zahájením přestupkového řízení	31
3. 1. Rozhodnutí o předání věci	31
3. 2. Rozhodnutí o odložení věci	36
4. Rozhodnutí po zahájení přestupkového řízení.....	43
4. 1. Rozhodnutí o předání věci	43
4. 2. Rozhodnutí o postoupení věci.....	44
4. 3. Rozhodnutí o zastavení řízení.....	45
4. 4. Rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným.....	50
4. 4. 1. Příkaz	52
4. 4. 2. Příkaz na místě, příkazový blok.....	57
4. 5. Rozhodnutí o schválení dohody o narovnání.....	59
4. 6. Společné rozhodnutí.....	61
Závěr.....	66
Seznam použité literatury	70
Seznam internetových zdrojů	70
Použité právní předpisy	73
Vyhlášky.....	74

Judikatura.....	74
Cizojazyčné resumé	76
Přílohy	78
Příloha č. 1	78
Příloha č. 2	79
Příloha č. 3	80
Příloha č. 4	81
Příloha č. 5	82
Příloha č. 6	83
Příloha č. 7	84
Příloha č. 8	85
Příloha č. 9	87
Příloha č. 10	88
Příloha č. 11	90
Příloha č. 12	92

Seznam zkratek

EÚLP	Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod sjednaná v Římě dne 4. 11. 1950, ve znění navazujících protokolů, a vyhlášená sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí pod č. 209/1992 Sb., ve znění č. 41/1996 Sb., č. 243/1998 Sb., č. 48/2010 Sb.m.s., č. 26/2021 Sb.m.s.
JŘPS	zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů
JŘS	zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů
Listina	usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavních zákonů č. 162/1998 Sb. a č. 295/2021 Sb.
MPOPP	Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, který byl sjednán v New Yorku dne 19. 12. 1966 a vyhlášen vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb.
OdpŠk	zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů
PřesZ	zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
PřesNěkt	zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
SpŘ	zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
TrŘ	zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů
ZÚS	zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů

Ústava	ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů
Úmluva o právech dítěte	Úmluva o právech dítěte, která byla sjednána 20. 11. 1989 v New Yorku a vyhlášena sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb., ve znění č. 41/2010 Sb.m.s.
ESLP	Evropský soud pro lidská práva
FO	fyzická osoba
OČTŘ	orgán činný v trestním řízení
PO	právnícká osoba

Úvod

Ve své profesní dráze bych se ráda věnovala oblasti posuzování a postihu protiprávního jednání v rámci veřejnoprávní odpovědnosti za takové jednání. Vzhledem k prolínání trestněprávní a správněprávní odpovědnosti v této oblasti a vzhledem ke skutečnosti, že jsem získala možnost praktické zkušenosti u zvláštního orgánu obce s rozšířenou působností (komise pro projednávání přestupků) v místě mého bydliště, který se výlučně zabývá problematikou posuzování a postihu protiprávního jednání z hlediska správněprávní odpovědnosti, zvolila jsem za téma své práce „Rozhodnutí v přestupkovém řízení“. Zkušenosti a informace získané při zpracování této práce využiji při dalším rozhodování o směřování své profesní dráhy.

Celá práce bude rozdělena do čtyř kapitol. V kapitole první své práce se pokusím podat pouze stručnou charakteristiku přestupkového řízení, neboť hlavním tématem mé práce je problematika samotného rozhodnutí. Zde půjde zejména o vymezení platné právní úpravy přestupkového řízení, vymezení poměru speciality a subsidiarity právních předpisů upravujících přestupkové řízení.

Předmětem druhé kapitoly mé práce bude obecné vymezení náležitostí, forem a vlastností rozhodnutí v přestupkovém řízení, jakožto rozhodnutí správního. Zde půjde o vymezení platné právní úpravy, vymezení forem rozhodnutí, obsahových a formálních náležitostí rozhodnutí, vlastností rozhodnutí, vymezení lhůt pro vydávání rozhodnutí, oznamování rozhodnutí, která budou předmětem jednotlivých podkapitol.

Třetí kapitola mé práce bude zaměřena na vymezení jednotlivých typů rozhodnutí před zahájením přestupkového řízení, a to se zaměřením na typy rozhodnutí, kterými je ukončováno projednávání přestupku u správního orgánu I. stupně, a to včetně údajů a praktických zkušeností a informací ohledně těchto typů rozhodnutí, které se mi podařilo získat během praxe u komise pro projednávání přestupků. Vymezení problematiky jednotlivých typů těchto rozhodnutí bude předmětem jednotlivých podkapitol.

Čtvrtá kapitola mé práce bude zaměřena na vymezení jednotlivých typů rozhodnutí po zahájení přestupkového řízení, a to se zaměřením a strukturou stejnou jako v kapitole třetí.

Cílem této práce je vymezení některých problematických otázek souvisejících s výše uvedenými typy rozhodnutí v rámci řízení v I. stupni tak, jak se mi je podařilo identifikovat s ohledem na praktické zkušenosti a informace (byť

omezené), které jsem získala během praxe u komise pro projednávání přestupků. Po jejich vymezení bude mou snahou navrhnout možná východiska řešení těchto otázek příkloněním se k některému názoru uvedenému v literatuře nebo uvedením řešení problému v judikatuře soudů, či případně uvedením vlastních způsobů možného řešení. Zároveň se chci pokusit o zmapování platné právní úpravy výše uvedených typů rozhodnutí a alespoň o částečné porovnání s vlastními osobními zkušenostmi získanými z praktického rozhodování na úrovni správního orgánu I. stupně.

1. Přestupkové řízení

Přestupkové řízení lze charakterizovat jako součást výkonu veřejné správy a jako zvláštní druh postupu správního orgánu, tedy správního řízení, jehož účelem je zjistit, zda se skutek skutečně stal, zda se jedná o přestupek, kdo jej spáchal a jaký druh správního trestu je možné uložit, neboli rozhodnout o vině a správním trestu za protiprávní jednání, tedy přestupek. Naše pozitivně právní úprava zná tři základní skupiny správních deliktů, kdy jednou z nich, jsou právě přestupky. Zákonnou definici přestupku nacházíme v PřesZ, konkrétně v § 5, kdy přestupkem rozumíme společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Protiprávnost spočívá v jednání, které je v rozporu s právem, dále v porušení či nesplnění povinnosti zákonem uložené či stanovené.¹ Samotnou protiprávnost lze považovat za samostatný znak přestupku spolu se znaky skutkové podstaty přestupku a odpovídající mírou společenské škodlivosti, která představuje materiální znak přestupku. Skutková podstata přestupku je tvořena typovými znaky, které vyjadřují jeho společenskou škodlivost a odlišují od sebe jednotlivé přestupky. Znaky skutkové podstaty rozlišujeme do čtyř kategorií znaků, a to na objekt, objektivní stránku, subjekt (pachatel), subjektivní stránku. Z výše uvedeného vyplývá, že přestupek dle pozitivního práva chápeme ve formálně-materiálním pojetí.²

1. 1. Právní úprava přestupkového řízení

Právní úprava přestupkového řízení je součástí právní úpravy přestupkového práva a součástí právní úpravy správního práva trestního, jakožto subsystému oboru práva správního. Přestupkové právo lze charakterizovat jako součást veřejného práva, oboru správního práva, kdy jeho účelem je ochrana společnosti před porušováním povinností stanovených k zajišťování výkonu veřejné správy v České republice a k ochraně dalších významných společenských zájmů a hodnot, jako je zdraví, majetek, lidská důstojnost a čest, výkon podnikatelské činnosti.³ Přestupkové právo se člení na přestupkové právo hmotné a přestupkové právo procesní. Předmětem přestupkového práva hmotného je určení, co je přestupkem, kdo a za jakých podmínek za něj odpovídá a jaké správní tresty

¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2008, č. j. 9 As 36/2007-59.

² FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a další. *Správní právo trestní. 2. aktualizované vydání*. Praha: Leges, 2021, s. 64-66.

³ MÁRTON, Michal a Barbora GONSIOROVÁ. *Průvodce novým přestupkovým zákonem pro správní praxi*. Praha: Leges, 2017, s. 15.

a ochranná opatření lze za přešupek uložit. Přestupkové právo hmotné se člení na obecnou část, která obecně stanoví, co je přešupkem, kdo za něj odpovídá a jaký trest je za něj možné uložit, a na zvláštní část obsahující ve zvláštních zákonech znaky jednotlivých skutkových podstat přešupků, správní testy, které lze za ně uložit, příp. odchylky od obecné právní úpravy či úpravu zvláštních institutů. Přestupkové právo procesní upravuje postup subjektů přešupkového řízení (správních orgánů a účastníků řízení) a dalších orgánů a osob směřujících ke zjištění, zda byl spáchán přešupek, a pokud ano, k uložení spravedlivého a přiměřenému trestu jeho pachateli.⁴

1. 2. Prameny přešupkového práva

Výchozím pramenem přešupkového práva je Ústava a Listina. Správní trestání a přešupkové právo představují významnou oblast veřejné správy. Zároveň lze na správní trestání a přešupkové právo nahlížet jako na součást trestního práva obecně. Právě řada základních ústavních práv a pravidel vztahujících se k oblasti trestního práva se promítá do správního trestání a přešupkového práva. Nejvyšší správní soud k tomuto opakovaně uváděl, že: „... trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu.“⁵ Ústavní soud k této problematice judikoval, že: „... přestože zákaz retroaktivity právních norem je v čl. 40 odst. 6 Listiny výslovně upraven jen pro oblast trestního práva, je nutno z čl. 1 Ústavy dovodit působení tohoto zákazu i pro další odvětví práva, ... zákaz retroaktivity právních norem nevyplývá jen z Ústavy a z Listiny, ale i z ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána a jež jsou ve smyslu čl. 10 Ústavy bezprostředně závazné a mají přednost před zákonem. Jedná se o čl. 15 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, který byl sjednán v New Yorku dne 19. 12. 1966 a publikován vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb., a čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod sjednané v Římě dne 4. 11. 1950 a publikované sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb. Ustanovení čl. 7 odst. 1 věty první Úmluvy, podle něhož nikdo nesmí být odsouzen za jednání nebo opomenutí, které v době, kdy bylo spácháno, nebylo podle vnitrostátního nebo mezinárodního práva trestným činem, přitom nelze vztahovat

⁴ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přešupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 52-53.

⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 126/2002-27.

jen na činy kvalifikované jako „trestné“ právem smluvních států Úmluvy, ale na všechny činy, při nichž je fyzická nebo právnická osoba vystavena riziku trestu, který svou povahou a stupněm závažnosti všeobecně spadá do ‚trestní oblasti‘.“⁶ Rovněž tak ESLP k této problematice judikoval, že: „by bylo v rozporu s cílem a účelem čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod sjednané v Římě dne 4. 11. 1950 a publikované sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb.), který zaručuje každému, kdo je obviněný z trestného činu, právo na soud a spravedlivý soudní proces, kdyby bylo státům umožněno vyjmout z dosahu tohoto článku celou kategorii deliktů pouze na základě, že se považují za drobné.“⁷

Dalším pramenem přestupkového práva jsou mezinárodní smlouvy podle ustanovení článku 10 Ústavy. Podle tohoto článku vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu; stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Jedná se zejména o EÚLP. Dále se jedná o MPOPP a o Úmluvu o právech dítěte. V souvislosti s aplikací ustanovení EÚLP v oblasti přestupkového práva je nutné zmínit rozhodovací činnost ESLP. Podle čl. 46 odst. 1 EÚLP se smluvní strany zavazují, že se budou řídit konečnými rozsudky ESLP ve všech případech, jichž jsou stranami. Při své rozhodovací činnosti ESLP provádí výklad pojmů a institutů, které jsou obsaženy v ujednáních EÚLP a posuzuje jejich relevanci i pro oblast správního trestání a přestupkového práva.⁸

Základním pramenem přestupkového práva je PřesZ, který obsahuje obecnou úpravu přestupkového práva. PřesZ upravuje podle ustanovení § 1 především podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a podmínky pro jejich ukládání. Dále upravuje některá pravidla pro postup správních orgánů před zahájením řízení a v řízení o přestupku. Zákon nabyl účinnosti 1. 7. 2017 a byl od nabytí účinnosti dotčen 5 novelizacemi a 2 nálezy Ústavního soudu. První novela se týkala otázky odpovědnosti soudců Ústavního soudu za přestupek.⁹ Druhou změnu přinesla novela, která řešila

⁶ Nález Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2002, sp. zn. III ÚS 611/01.

⁷ Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21. 2. 1984, ve věci Öztürk proti Německu, stížnost č. 8544/79.

⁸ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 55-56.

⁹ Zákon č. 173/2018, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

projednávání přestupků příkazem na místě.¹⁰ Další změny přinesly nálezy Ústavního soudu, na základě nichž došlo ke zrušení § 112 odst. 2 PřesZ.¹¹ Další novelizace se do PřesZ promítla tak, že byl zrušen § 109.¹² Další dílčí novelou byla aplikována terminologická změna v § 104 odst. 3.¹³ Doposud poslední novela nabyla účinnosti v únoru 2022 a zaměřila se na zmírnění kvalifikačních požadavků na oprávněné úřední osoby, na zrušení povinnosti zpracovávat přehled přestupků atd.^{14, 15} Jak bylo uvedeno výše, zákon obsahuje obecnou úpravu přestupkového práva, a to jak hmotného, tak procesního a bude aplikován na všechny přestupky, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví něco jiného. Byť zákon v tomto ohledu neobsahuje žádné takové výslovně ustanovení, jako např. SpŘ ve svém ustanovení § 1 odst. 1.

Dalším pramenem přestupkového práva je PřesNěkt, který upravuje vybrané skutkové podstaty přestupků, konkrétně obsahuje skutkové podstaty přestupků proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy, přestupků na úseku všeobecné vnitřní správy, přestupků proti pořádku ve státní správě a přestupků proti pořádku v územní samosprávě, přestupků proti veřejnému pořádku, přestupků porušení povinnosti mlčenlivosti v souvislosti s trestním řízením a křivého vysvětlení, přestupků proti občanskému soužití, přestupků proti majetku, přestupků na úseku podnikání, na úseku porušování práv k obchodní firmě a na úseku zdravotnictví. Vedle tohoto zákon obsahuje úpravu některých dílčích otázek procesně právních a dále úpravu evidence přestupků a opakovaného spáchání přestupku. Zákon nabyl účinnosti 1. 7. 2017 společně s PřesZ.

Současně s PřesZ a PřesNěkt, nabyl účinnosti zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti

¹⁰ Zákon č. 285/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹ Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/19 ze dne 4. 2. 2020, vyhlášený pod č. 54/2020 Sb. A nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/20 ze dne 16. 6. 2020, vyhlášený pod č. 325/2020 Sb.

¹² Zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci.

¹³ Zákon č. 277/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

¹⁴ Zákon č. 417/2021, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

¹⁵ Průvodce zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, 2022, 3. doplněná verze. [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné také z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zakon-o-odpovednosti-za-prestupky-a-rizeni-o-nich-ucinnyy-od-1-7-2017.aspx>

za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, jehož hlavním cílem bylo přizpůsobit, zejména terminologicky, úpravu ve zvláštních zákonech nové obecné úpravě obsažené v přestupkovém zákoně.

Dalším pramenem přestupkového práva jsou zvláštní zákony. Tyto zákony obsahují zejména úpravu tvořící zvláštní část přestupkového práva, tj. skutkové podstaty přestupků a správní tresty, které lze za tyto přestupky uložit. Zároveň mohou tyto zákony odchýlně od úpravy obsažené v obecném předpisu, tj. v přestupkovém zákoně, upravovat některé hmotně právní nebo procesně právní otázky, případně mohou vyloučit aplikaci obecné úpravy obsažené v přestupkovém zákoně. Právní úprava obsažená v těchto zvláštních zákonech bude mít přednost před úpravou obsaženou v přestupkovém zákoně, neboť se jedná o vztah *lex specialis* a *lex generalis*, tj. přednosti zvláštní právní úpravy před právní úpravou obecnější. Těchto zvláštních zákonů je v oblasti správního práva celá řada, jedná se v naprosté většině o předpisy upravující jednotlivé úseky veřejné správy, které kromě hmotně právní, příp. procesně právní, úpravy činnosti správních orgánů na daném úseku veřejné správy, obsahují rovněž úpravu přestupků souvisejících s daným úsekem veřejné správy. Jako příklad lze uvést zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů apod.

Dalším pramenem přestupkového práva je SpŘ, jde o základní procesní právní předpis pro oblast veřejné správy, který podle ustanovení § 1 odst. 1 SpŘ upravuje postup správních orgánů, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy. Vztahuje se nejen na správní řízení v užším slova smyslu, tj. postup správního orgánu směřující k rozhodnutí (konstitutivnímu či deklaratornímu) o právech a povinnostech fyzických a právnických osob (účastníků řízení), ale i na veškerou veřejnoprávní činnost správních orgánů směřující navenek vůči fyzickým a právnickým osobám (dotčeným osobám), neupravenou jinými právními předpisy.¹⁶ Podle ustanovení § 1 odst. 2 SpŘ se správní řád nebo jeho jednotlivá ustanovení použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Tímto ustanovením je dán subsidiární (podpůrný) charakter SpŘ pro úpravu postupu správního orgánu

¹⁶ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, IV. volební období, sněmovní tisk č. 201. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=4&CT=201&CT1=0>

v případě, že zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Tímto zvláštním zákonem je pro přestupkové řízení PřesZ a další zvláštní zákony. I zde se tedy jedná o vztah *lex specialis a lex generalis*.

Dalšími prameny přestupkového práva jsou právní předpisy navazující na úpravu obsaženou v PřesZ. Jedná se např. o zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, (zejm. ustanovení části třetí zákona upravující evidenci přestupků), zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zejm. ustanovení § 67 upravující získávání informací v souvislosti s odhalováním a šetřením přestupků, ustanovení § 61 upravující podání vysvětlení, ustanovení § 34 upravující odnětí věci), zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, (zejm. ustanovení § 11 upravující oprávnění požadovat vysvětlení, ustanovení § 17 upravující oprávnění vyzvat osobu k vydání věci a oprávnění věc odejmout, ustanovení § 24c upravující získávání informací v souvislosti s odhalováním a projednáním přestupků), vyhlášku č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (ustanovení upravující hrazení hotových výdajů a ušlého výdělku svědkům v přestupkovém řízení, ustanovení upravující hrazení paušálních nákladů obviněným, který byl uznán vinným z přestupku), vyhlášku č. 227/2016 Sb., o náležitostech formulářů žádosti o opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů a žádosti o opis z evidence přestupků (ustanovení upravující žádosti o opis z evidence přestupků pro potřeby přestupkového řízení). Dále je možno zmínit i zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, který však již upravuje řízení o výkonu rozhodnutí, kterým byla v předchozím přestupkovém řízení uložena povinnost k peněžitému plnění.¹⁷

V této souvislosti, a i s ohledem na to, co bylo uvedeno výše ohledně rozhodovací činnosti ESLP při výkladu pojmů a institutů EÚLP, považuji za nutné zmínit se o použití analogie. Analogie je institut, který slouží k překlenutí tzv. mezer v právu při aplikaci práva. Existence analogie souvisí s onou nedokonalostí práva, která je označována právě jako mezery.¹⁸ Analogii lze charakterizovat jako postup na základě podobnosti, kdy v právu rozdělujeme

¹⁷ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 59-60.

¹⁸ MATES, Pavel, 2014. Analogie ve správním právu, kdy ano a kdy ne. In: *Správní právo (2014)* [online]. Praha: MVČR, 47(1-2), s. 28-49 [cit. 14. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/spravni-pravo-12-14w-mates-pdf.aspx>

analogii legis, tedy zákona a analogii iuris, tedy práva.¹⁹ Otázkou mezer v právu a použití analogie ve správním právu, zejména v oblasti správního trestání se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, který k této problematice judikoval, že: „... analogií aplikace práva je třeba rozumět řešení právem neupravených vztahů podle právní úpravy vztahů podobných. Teorie práva rozlišuje tzv. analogii legis, tedy situaci, kdy se na skutkovou podstatu zákonem neřešenou aplikuje právní norma, která je obsažena ve stejném zákoně a která upravuje skutkovou podstatu nejpodobnější, a tzv. analogii iuris, tzn. situaci, kdy lze výjimečně aplikovat právní zásady příslušného právního odvětví, případně dokonce obecné právní zásady, které obsahuje celý právní řád, ovšem pouze za předpokladu, že není možné postupovat prostřednictvím analogie legis. Použití analogie iuris je ve veřejném právu značně nežádoucí, zatímco použití analogie legis lze za účelem vyplnění mezer v procesní úpravě za předpokladu, že je to ve prospěch ochrany práv účastníků řízení, použít. Doktrína připouští ve veřejném právu použití analogie legis pouze v omezené míře, a to navíc pouze pro použití v situacích, kdy zákon danou právní problematiku vůbec neřeší. V takovém případě je přípustné pro výklad chybějící právní úpravy či pojmu podpůrně užít zákonného ustanovení svou povahou a účelem nejbližšího.“²⁰ Nejvyšší správní soud rovněž k této otázce uvedl, že: „použít v oblasti správního trestání analogie práva nebo zákona lze jen v omezeném rozsahu, a to pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“²¹ Ve stejných intencích již předtím Nejvyšší správní soud judikoval v souvislosti s uplatněním principů ovládajících souběh trestných činů i při trestání správních deliktů, že: „... správním deliktem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za ně pak ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, zpravidla výslovně označené zákonem jako správní delikt. Věcný rozdíl mezi trestnými činy a správními delikty bývá i velmi mlhavý, může být i výsledkem politického rozhodnutí („dekriminalizace“), a je běžné, že skutky trestané právním řádem jednoho státu nebo v určité době jako trestné činy

¹⁹ GERLOCH, Aleš, KRATOCHVÍL, Vladimír. Analogie. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. vydání. [online] Praha: C. H. Beck, 2009 [cit. 14. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfwp64zrguxgc3tbnrxwo2lf#>

²⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 9 As 47/2011 – 105.

²¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 – 67.

jsou podle právního řádu jiného státu nebo v jiné době “pouze“ správními delikty a naopak. Pro ilustraci lze vzpomenout i někdy převrácený poměr u peněžitých sankcí: stamilionové pokuty, které hrozí za některé správní delikty, a více než desetinásobně přesahují možnou výměru peněžitého trestu podle trestního zákona. Také proto pro trestnost správních deliktů musí platit obdobné principy a pravidla jako pro trestnost trestných činů. V tomto směru lze odkázat i na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, která podle stabilní judikatury Evropského soudu pro lidská práva “trestním obviněním“ ve smyslu svého článku 6 odst. 1 rozumí i řízení o sankcích ukládaných správními úřady za přestupek nebo jiný správní delikt.“²²

Jak vyplývá z výše uvedeného s ohledem na totožné základy správního trestání a trestního práva se tedy v přestupkovém právu a v přestupkovém řízení při aplikaci a výkladu pojmů a institutů, které nejsou předpisy přestupkového práva výslovně upraveny, uplatní pro jejich aplikaci a výklad analogie s předpisy trestního práva. Typicky půjde např. o výklad pojmů požívaných ve skutkových podstatách přestupků uvedených v PřesNěkt (např. ustanovení § 7 – pojem ublížení na zdraví, ustanovení § 8 – pojem krádež, zpronevěra, podvod). Základními zásadami přestupkového a trestního práva jsou především zásada *nullum crimen sine lege*, *nulla poena sine lege*, zásada subsidiarity trestní represe, zásada stíhání jen ze zákonem stanovených důvodů, zásada spravedlivého a řádného procesu, zásada přiměřenosti a individualizace správního trestu, zásada *ne bis in idem*, zásada legality, oficiality, zásada presumpce neviny, zásada zajištění práva na obhajobu, zásada materiální pravdy, zásada vyhledávací, vyšetřovací, v neposlední řadě zásada rozhodnutí v přiměřené lhůtě.²³ Předpisy upravující trestní právo, hmotné i procesní, tak významně ovlivňují aplikaci a výklad ustanovení právních předpisů, které jsou prameny přestupkového práva.

2. Náležitosti, formy a vlastnosti rozhodnutí

Jak již bylo uvedeno výše, přestupkové řízení je zvláštní správní řízení. Správní rozhodnutí lze charakterizovat jako jednostranný úkon, kterým správní orgán upravuje právní poměry individuálně určených adresátů, kteří stojí vně rozhodujícího správního orgánu. Jde o vrchnostenskou, autoritativní formu činnosti

²² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007 – 135.

²³ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo: obecná část. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2021. Beckovy právnické učebnice, s 246-253.

veřejné správy.²⁴ Podle ustanovení § 67 odst. 1 SpŘ rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Rozhodnutí je předpokládaným výsledkem a hlavním záměrem postupu správního orgánu ve správním řízení. V případě přestupkového řízení se jedná tedy o rozhodnutí o vině a správním trestu za protiprávní jednání (přestupek), případně o rozhodnutí rozhodujícím v dalších záležitostech souvisejících s vedením přestupkového řízení.

2. 1. Právní úprava náležitostí, forem a vlastností rozhodnutí

Právní úprava náležitostí, forem a vlastností správního rozhodnutí je obsažena zejména v SpŘ. PřesZ pak obsahuje zvláštní úpravu některých náležitostí samotného rozhodnutí v přestupkovém řízení, pro ostatní náležitosti rozhodnutí v přestupkovém řízení se uplatní obecná úprava obsažená ve správním řádu. Zvláštní právní úpravu některých náležitostí rozhodnutí mohou obsahovat zvláštní právní předpisy upravující přestupky související s jednotlivými úseky veřejné správy.

2. 2. Formy správních rozhodnutí

Správní rozhodnutí, a tedy i rozhodnutí v přestupkovém řízení, lze členit podle různých hledisek.

Mezi základní formy správního rozhodnutí patří meritorní rozhodnutí a procesní rozhodnutí, kdy členícím kritériem je obsah vztahů, jež rozhodnutí upravuje. Meritorní rozhodnutí, jakožto individuální správní akt, představuje rozhodnutí ve věci samé, která je předmětem správního řízení, vůči konkrétnímu adresátovi (adresátům), meritorní rozhodnutí tedy lze považovat za vyvrcholení celého řízení. Příkladem meritorního rozhodnutí může být příkaz, kterým je rozhodnuto o přestupku. Procesní rozhodnutí představuje pomocné rozhodnutí, kterým správní orgán zajišťuje průběh řízení právě pro dosažení účelu správního řízení, nerozhoduje jím tedy ve věci samé. Příkladem procesního rozhodnutí je usnesení o přerušení řízení o přestupku.²⁵

²⁴ KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J. a další. *Správní řád: Komentář* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/437/1/2>

²⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání*. Praha: Leges, 2019, s. 197-199.

Dalšími základními formami správního rozhodnutí jsou rozhodnutí a usnesení. Toto rozlišení v zásadě vychází z předchozího členění správních rozhodnutí dle obsahu vztahů. SpŘ používá termín „rozhodnutí“ pro meritorní rozhodnutí a termín „usnesení“ pro procesní rozhodnutí, nicméně můžeme se setkat i s označením „rozhodnutí“ pro procesní rozhodnutí, a naopak s označením „usnesení“ pro rozhodnutí meritorní. Je však zapotřebí držet se zákonného pravidla dle ustanovení § 76 SpŘ, které stanoví, že v případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením, tedy v ostatních případech rozhoduje rozhodnutím. Příkladem rozhodnutí může být rozhodnutí, kterým je obviněný uznán vinným, naopak jako příklad usnesení lze uvést usnesení o zastavení řízení o přestupku, jestliže skutek nespáchal obviněný.²⁶

Dále mezi základní formy správních rozhodnutí spadají rozhodnutí konstitutivní a deklaratorní, kdy členicím hlediskem jsou právní účinky rozhodnutí. Konstitutivní rozhodnutí zakládá, mění nebo ruší práva a povinnosti jmenovitě určené osoby, v konkrétní věci, působí od okamžiku právní moci rozhodnutí (*ex nunc*) a do budoucna (*pro futuro*). Jako příklad konstitutivního rozhodnutí lze uvést usnesení o ustanovení znalce nebo rozhodnutí o propadnutí věci. Deklaratorní rozhodnutí autoritativně určuje, že konkrétně určená osoba, určitá práva či povinnosti má nebo nemá, a to s účinky od okamžiku vzniku (*ex tunc*) těchto práv či povinností v minulosti (*pro praeterito*). Účelem je především odstranění právní nejistoty ohledně sporných práv a povinností. Příkladem deklaratorního rozhodnutí může být usnesení o námitce podjatosti úřední osoby. Existují nicméně i správní rozhodnutí, která mají povahu smíšenou, tedy jsou z části jak konstitutivní, tak deklaratorní. Je tomu tak např. u rozhodnutí o přestupku, kdy výrok o vině, případný výrok o nároku na náhradu škody či na vydání bezdůvodného obohacení má povahu deklaratorní, na druhou stranu výrok o uložení správního trestu, popř. ochranného opatření, nebo i výrok o náhradě nákladů řízení má povahu konstitutivní.²⁷

Posledními základními formami správních rozhodnutí jsou rozhodnutí *in personam* a *in rem*. Rozhodnutí *in personam* řeší osobní poměry adresáta, kterému je rozhodnutí určeno, vztahuje se tedy ke konkrétně určité osobě a nezavazuje právní nástupce adresáta rozhodnutí. Příkladem rozhodnutí

²⁶ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo: obecná část. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2021. Beckovy právnické učebnice, s. 381-383.

²⁷ Tamtéž, s. 158.

in personam je rozhodnutí o přestupku. Rozhodnutí in rem se nevztahuje přímo k samotné osobě adresáta, ale spíše se týká adresáta, který má právní vztah k určité věci (např. k nemovitosti). Rozhodnutí in rem je závazné i pro právní nástupce, na něž práva a povinnosti z tohoto rozhodnutí přecházejí.²⁸

Je možné se setkat i s dalším členěním správních rozhodnutí. Správní rozhodnutí lze členit podle trvání časových účinků rozhodnutí na rozhodnutí časově neomezená a omezená, kdy příkladem časově neomezeného správního rozhodnutí je výrok rozhodnutí o přestupku ukládající správní trest propadnutí věci. Dále lze správní rozhodnutí členit dle přínosu obsahu správního rozhodnutí pro adresáta na rozhodnutí k dobru adresáta a k tíži adresáta (např. rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku, rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek). Správní rozhodnutí je možno též členit dle toho, zda se v důsledku vydání správního rozhodnutí mění právní pozice adresátů, či nikoliv, na pozitivní a negativní (ta negativní nepředstavují překážku věci rozhodnuté)²⁹ rozhodnutí. Dále lze správní rozhodnutí členit podle stupně vázanosti zákonem na rozhodnutí plně vázána zákonem a na rozhodnutí vydaná s možností správního uvážení.³⁰

SpŘ, zejména v části třetí, hlavě čtvrté a šesté, upravuje výslovně další možné druhy či formy rozhodnutí. Mezi tyto zvláštní typy správního rozhodnutí můžeme zařadit tato rozhodnutí: mezitímní rozhodnutí a rozhodnutí v části věci, rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem, rozhodnutí na místě, příkaz, příkaz na místě, vydání dokladu, společné rozhodnutí, schválení smíru.

Zvláštními druhy rozhodnutí jsou rozhodnutí mezitímní a rozhodnutí v části věci. Oba druhy rozhodnutí jsou sice rozhodnutími pouze v části věci, nicméně se jedná o rozhodnutí ve věci, tedy meritorní. Mezitímním rozhodnutím může podle povahy věci a účelnosti správní orgán rozhodnout o základu věci, zejména ve sporném řízení. Rozhodnutím v části věci může podle povahy věci a účelnosti zpravidla rozhodnout o právních poměrech jen některých účastníků nebo rozhodnout jen o některých právech anebo povinnostech, o kterých se v řízení rozhoduje. Po právní moci mezitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci správní orgán vydá rozhodnutí, kterým rozhodne o zbytku věci. Účastník řízení se může domáhat vydání mezitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci v rámci

²⁸ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo: obecná část. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2021. Beckovy právnické učebnice, s. 159.

²⁹ Srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 5 As 122/2016-36.

³⁰ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo: obecná část. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2021. Beckovy právnické učebnice, s. 160-168.

ochrany před nečinností správního orgánu. Nadřízený správní orgán může přikázat, aby správní orgán vydal mezitímní rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci, popřípadě je sám vydal, a to i současně s jiným opatřením proti nečinnosti.³¹

Zvláštní formou rozhodnutí je i rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem. Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Předmětné ustanovení upravuje institut závazného stanoviska, obsah závazného stanoviska, postup při vydání závazného stanoviska a přezkum závazného stanoviska.³²

Dalším zvláštním druhem rozhodnutí, je rozhodnutí na místě, upravené v SpŘ, a to v souvislosti s řízením na místě. Oprávněné úřední osoby mohou rozhodnutím ukládat povinnosti na místě v zákonem taxativně stanovených případech. Rozhodnutí se vyhláší ústně, jeho písemné vyhotovení se bez zbytečného odkladu doručuje posléze. O ústním vyhlášení rozhodnutí se vždy na místě vydá písemné potvrzení, které obdrží účastník. Ustanovení upravující vydání rozhodnutí na místě se nepoužijí pro vydání příkazu na místě.³³ Příkladem rozhodnutí na místě může být uložení pořádkové pokuty.

Zvláštním druhem rozhodnutí je příkaz. Příkaz je zvláštním druhem rozhodnutí ve věci, tedy rozhodnutí meritorního. Formou písemného příkazu lze uložit povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení. Příkaz i příkaz na místě jsou v přestupkovém řízení hojně používány.

Za zvláštní formu rozhodnutí považujeme vydání dokladu. Místo písemného vyhotovení rozhodnutí lze vydat pouze doklad, pokud správní orgán zcela vyhoví žádosti o přiznání práva, jehož existence se osvědčuje zákonem stanoveným dokladem. O vydání dokladu se učiní záznam do spisu, který obsahuje náležitosti stanovené zákonem. Namísto odůvodnění se v záznamu uvede seznam podkladů rozhodnutí. Dnem převzetí dokladu účastníkem nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků. Dojde-li ke zrušení rozhodnutí poté, co nabylo právní moci, pozbývá vydaný doklad platnost.³⁴

Zvláštním druhem rozhodnutí je společné rozhodnutí, které souvisí s úpravou vedení společného řízení. Společné rozhodnutí je zvláštním druhem rozhodnutí ve věci, tedy rozhodnutí meritorního, které je vydáváno ve společném

³¹ Dle ust. § 148 SpŘ.

³² Dle ust. § 149 SpŘ.

³³ Dle ust. § 143 SpŘ.

³⁴ Dle ust. § 151 SpŘ.

řízení.³⁵ Společné rozhodnutí je v přestupkovém řízení zhusta používáno, neboť požadavek na obligatorní provedení společného řízení přímo vyplývá z příslušných ustanovení PřesZ.³⁶

Zvláštním druhem rozhodnutí je rozhodnutí o schválení smíru, v souvislosti s úpravou vedení sporného řízení. Ve sporném řízení mohou účastníci uzavřít smír, který podléhá schválení správního orgánu. Správní orgán smír schválí, pokud neodporuje právním předpisům nebo veřejnému zájmu. Uzavřený smír je písemná dohoda nebo forma protokolu, má tedy povahu smlouvy mezi stranami a správní orgán ho musí schválit formou rozhodnutí.³⁷

Bližší a podrobnější pojednání o formách, případně druzích správního rozhodnutí však není tématem této práce a je zde uváděno pouze pro přehled, podrobněji se budu věnovat jednotlivým druhům, typům či formám rozhodnutí relevantním pro přestupkové řízení v následujících kapitolách.

2.3. Náležitosti rozhodnutí

Správní rozhodnutí musí být vydáno věcně, místně, případně funkčně příslušným, tedy kompetentním správním orgánem. Každé správní rozhodnutí, tedy i rozhodnutí v přestupkovém řízení, musí splňovat obsahové a formální náležitosti stanovené právními předpisy, které jsou upraveny v SpŘ, jakožto v úpravě obecné, dále v PřesZ, jakožto úpravě zvláštní. Další zvláštní právní úpravu těchto náležitostí mohou obsahovat zvláštní právní předpisy upravující přestupky související s jednotlivými úseky veřejné správy.

Obecná úprava obsahových náležitostí správního rozhodnutí je obsažena ve SpŘ, kdy rozhodnutí musí obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Výrokovou část lze v podstatě považovat za část nejdůležitější, neboť obsahuje řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle příslušných ustanovení SpŘ.³⁸ Že je výrok považován za esenciální a nepominutelnou součást správního rozhodnutí konstatoval i Nejvyšší správní soud.³⁹

Obligatorně se ve výrokové části uvedou identifikační údaje účastníků, kteří jsou fyzickými osobami (jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu)

³⁵ Dle ust. § 140 SpŘ.

³⁶ Dle ust. § 88 PřesZ.

³⁷ Dle ust. § 141 SpŘ.

³⁸ Dle ust. § 68 odst. 1 SpŘ.

³⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2007, č. j. 7 As 7/2007-63.

nebo právníckými osobami (název a sídlo). Dále je ve výrokové části správní orgán povinen uvést lhůtu ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání, který musí být zvlášť odůvodněn a nelze se proti němu odvolat. Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků. Výrok může obsahovat vedlejší ustanovení (např. časové doložky, příkazy, podmínky).⁴⁰

V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.⁴¹ Nejvyšší správní soud konstatoval, že: *„Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nedůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“*⁴² Z odůvodnění musí tedy zcela zřetelně vyplývat, proč správní orgán rozhodl právě tímto způsobem. Za významnou část rozhodnutí považuje odůvodnění i Ústavní soud, když řádné odůvodnění považuje za ústavní princip.⁴³ Zákon připouští nicméně i možnost vypustit odůvodnění rozhodnutí a to, jestliže správní orgán prvního stupně všem účastníkům v plném rozsahu vyhoví.⁴⁴

V poučení se uvede, zda je možné se proti rozhodnutí odvolat, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí být tato skutečnost v poučení uvedena. Poučení se vždy týká všech účastníků řízení, pokud je jejich procesní postavení v rámci práva podat odvolání odlišné, musí to být vzato v úvahu i v obsahu poučení.⁴⁵

⁴⁰ Dle ust. § 68 odst. 2 SpŘ.

⁴¹ Dle ust. § 68 odst. 3 SpŘ.

⁴² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109.

⁴³ Usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 8. 2013, sp. zn. IV. ÚS 1787/13.

⁴⁴ Dle ust. § 68 odst. 4 SpŘ.

⁴⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání.* Praha: Leges, 2019, s. 201-203.

Obecná úprava formálních náležitostí správního rozhodnutí, tedy jeho vnější podoba, administrativně-technické náležitosti, je obsažena v ustanovení SpŘ. Správní rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě. Nicméně zákon může stanovit, že rozhodnutí se písemně nevyhotovuje; výroková část takového rozhodnutí, podstatné části jeho odůvodnění a poučení o opravném prostředku se pouze vyhlásí a do spisu se učiní záznam, který obsahuje výrokovou část, odůvodnění, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Ústně vyhlášené rozhodnutí správní orgán potvrdí písemně, pokud účastník písemné potvrzení požaduje. Písemné potvrzení obsahuje pouze výrokovou část rozhodnutí a další náležitosti stanovené v ustanovení § 69. Podle tohoto ustanovení se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvede označení "rozhodnutí" nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí. V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvedou jména a příjmení všech účastníků. Pokud se má rozhodnutí doručit elektronicky, vyhotoví úřední osoba, která za písemné vyhotovení rozhodnutí odpovídá, jeho elektronickou verzi. Na požádání účastníka správní orgán vydá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí. Na požádání účastníka lze též vydat pouze stejnopis výroku.⁴⁶

PřesZ stanoví některé další obsahové náležitosti u některých jednotlivých typů rozhodnutí vydávaných v přestupkovém řízení. Těmto náležitostem se podrobněji budu věnovat v rámci pojednání o jednotlivých druzích, typech či formách rozhodnutí relevantních pro přestupkové řízení v následujících kapitolách.

2. 4. Vlastnosti rozhodnutí

Základní vlastnosti správního rozhodnutí, tedy i rozhodnutí v přestupkovém řízení, je možno charakterizovat jako platnost, právní moc, účinnost a vykonatelnost.

⁴⁶ Dle ust. § 67-69 SpŘ.

O platném správním rozhodnutí můžeme hovořit v okamžiku, kdy správní orgán vyjádří navenek svou vůli vůči adresátům správního rozhodnutí (doručením správního rozhodnutí adresátovi nebo jeho ústním vyhlášením), rozhodnutí tak opustí sféru vlivu správního orgánu. Tedy od tohoto okamžiku je správní orgán obsahem jím vydaného rozhodnutí vázán a měnit ho lze v pouze zákonem stanovených případech (např. pro jeho rozpor s právními předpisy). Platnost je zásadní vlastností správního rozhodnutí, protože je základním předpokladem pro to, aby rozhodnutí mohlo mít i další níže uvedené vlastnosti.⁴⁷

V případě právní moci rozhodnutí se obecně rozlišuje právní moc s procesně právním (formálním) obsahem a právní moc s hmotněprávním (materiálním) obsahem, tedy formální právní moc a materiální právní moc. Formální právní moc znamená, že správní rozhodnutí, které jí nabylo, je konečným výsledkem činnosti správního orgánu v konkrétní věci, tedy bylo řádně, způsobem, který předpokládá zákon, oznámeno všem účastníkům a není možné jej napadnout řádnými opravnými prostředky. Formální právní moc správního rozhodnutí však nezakládá jeho nezrušitelnost či nezměnitelnost. Formálně pravomocné rozhodnutí lze totiž napadnout v rámci mimořádných opravných prostředků, která zná SpŘ, nebo rozhodnutí může být změněno či zrušeno v rámci správního soudnictví či na základě ústavní stížnosti. Na druhou stranu o materiální právní moci správního rozhodnutí hovoříme v případě, kdy dané rozhodnutí již nelze napadnout žádnými opravnými prostředky, je tedy nezměnitelné a nezrušitelné. Materiální právní moc představuje překážku věci rozhodnuté (*rei iudicatae*), což znamená, že v téže věci již nelze znovu rozhodnout. Materiální právní moci mohou však pojmově nabýt jen rozhodnutí pozitivní, a nikoli rozhodnutí negativní.⁴⁸

Účinnost správního rozhodnutí představuje tu skutečnost, že správní rozhodnutí již naplňuje navenek zamýšlené právní důsledky. U konstitutivních správních rozhodnutí to znamená, že je nutno plnit nějakou uloženou povinnost nebo je již možno vykonávat nějaké přiznané oprávnění. U deklaratorních správních rozhodnutí lze za účinnost označit takový stav, kdy autoritativní stvrzení právních poměrů již působí navenek. Předpokladem účinnosti rozhodnutí je jeho platnost. Účinnost správního rozhodnutí většinou nastává právní mocí rozhodnutí, výjimečně se může stát, že i před nabytím právní moci, pokud je vykonatelné.

⁴⁷ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání.* Praha: Leges, 2019, s. 211.

⁴⁸ Tamtéž, s. 211-212.

Pozdější účinnost pak může nastat v případě, že je splněna odkládací podmínka anebo uplynutím stanovené doby.⁴⁹

Poslední, velmi podstatnou vlastností správního rozhodnutí, je jeho vykonatelnost. Vykonatelné správní rozhodnutí je takové, které je vynutitelné, vymahatelné státní mocí. Z toho plyne, že za vykonatelná lze označit pouze taková rozhodnutí, která ukládají účastníkům nějakou povinnost, ať už povinnost něco vykonat (*facere*) či dát (*dare*), tak i povinnost něčeho se zdržet (*omittere*) nebo něco strpět (*pati*). U jiných rozhodnutí jako např. u statusových (o osobním stavu) nebo u deklaratorních, pak mluvíme místo o vykonatelnosti o tzv. jiných právních účincích nebo o účinnosti správního rozhodnutí. Ustanovení o vykonatelnosti pak platí obdobně i pro režim těchto právních účinků.⁵⁰

Obecná právní úprava těchto vlastností správního rozhodnutí je obsažena v ustanoveních SpŘ. Ohledně právní moci SpŘ stanoví, že nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání. Pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány; tím není dotčena možnost správního orgánu v průběhu řízení změnit usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, takovýmto novým usnesením. Pro jiné osoby je pravomocné rozhodnutí závazné v případech stanovených zákonem v rozsahu v něm uvedeném. Pravomocné rozhodnutí o osobním stavu je závazné pro každého. Jestliže je pro práva a povinnosti účastníků určující právo k movité nebo nemovité věci, je pravomocné rozhodnutí závazné i pro právní nástupce účastníků. Ohledně vykonatelnosti SpŘ stanoví, že rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden. Rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek. Rozhodnutí ukládající povinnost k plnění je vykonatelné, je-li v právní moci a jestliže uplynula lhůta ke splnění povinnosti. Rozhodnutí ukládající povinnost k plnění je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek, a byla-li stanovena lhůta ke splnění povinnosti, jejím uplynutím. Ustanovení o vykonatelnosti platí obdobně i pro jiné právní účinky rozhodnutí. V souvislosti s právní mocí a vykonatelností obsahuje SpŘ úpravu vyznačování doložky právní moci a vykonatelnosti na správních rozhodnutích, když stanoví, že správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí,

⁴⁹ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 9. vydání. Praha: C.H. Beck, 2016. Academia iuris (C.H. Beck), s. 157-158.

⁵⁰ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo: obecná část*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2021. Beckovy právnické učebnice, s. 176-178.

kteře zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Zároveň vyznačí den vyhlášení tohoto rozhodnutí nebo den, kdy byla písemnost předána k doručení. Na požádání účastníka opatří správní orgán prvního stupně doložkou právní moci nebo vykonatelnosti stejnopis rozhodnutí, který byl účastníkovi doručen. Na požádání účastníka se vyhotoví stejnopis výroku spolu s vyznačením doložky právní moci nebo vykonatelnosti. Jestliže dojde k chybnému vyznačení nebo pozbude-li rozhodnutí právní moci nebo vykonatelnosti, správní orgán to sdělí těm osobám, jimž vyznačil výše uvedené údaje, a učiní o tom oznámení veřejnou vyhláškou.⁵¹

2. 5. Lhůty pro vydávání rozhodnutí, oznamování rozhodnutí

Obecná úprava lhůt pro vydávání správního rozhodnutí, oznamování správního rozhodnutí je obsažena v SpŘ, v souvislosti s rozhodnutím v přestupkovém řízení nelze opomenout PřesZ, jakožto zvláštní úpravu některých těchto záležitostí v přestupkovém řízení. Další zvláštní právní úpravu těchto záležitostí mohou obsahovat zvláštní právní předpisy upravující přestupky související s jednotlivými úseky veřejné správy.

Právní úpravu lhůt, v nichž je správní orgán povinen rozhodnout, popř. učinit jiný úkon, lze charakterizovat jako základní prostředek ochrany před nečinností veřejné správy.⁵² Od samotného zahájení řízení počínají běžet lhůty pro vydání rozhodnutí. Obecná právní úprava lhůt pro vydávání správního rozhodnutí je obsažena v ustanovení § 71 SpŘ, kdy podle tohoto ustanovení je správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Tento pojem je však velmi neurčitý, je proto zapotřebí ho vždy vykládat individuálně, s ohledem a s přihlédnutím ke specifikům projednávané a řešené věci. Nejvyšší soud ve svém rozsudku uvedl, že: „že lhůta bez zbytečného odkladu přímo neurčuje, v jakém konkrétním časovém okamžiku je třeba konat. Nemusí nutně znamenat, že je třeba konat ihned, na druhou stranu u jakéhokoliv odkladu konání, který nastane, je třeba vždy v každém jednotlivém případě zjistit, zda se nejedná o odklad zbytečný, a to s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem daného případu.“⁵³ Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů,

⁵¹ Dle ust. § 73 - 75 SpŘ.

⁵² HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání.* Praha: Leges, 2019, s. 206.

⁵³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 30 Cdo 530/2014.

jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, nebo doba nutná k provedení dožádání, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.⁵⁴ PřesZ obsahuje obecnou úpravu lhůty pro vydání rozhodnutí o přestupku (zvláštní právní předpisy mohou v tomto směru obsahovat speciální úpravu této lhůty), kdy stanoví, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá jej správní orgán nejpozději do 60 dnů ode dne zahájení řízení.⁵⁵ Toto ustanovení je speciální úpravou vůči obecné úpravě (30 dnů) obsažené v SpŘ. Nicméně i při vydávání rozhodnutí v přestupkovém řízení se uplatní obecná pravidla pro prodloužení této lhůty obsažená v SpŘ (viz § 71 odst. 3, písm. a), b)). V souvislosti s lhůtami pro vydání rozhodnutí v přestupkovém řízení považují za nutné zmínit se rovněž o lhůtě pro zahájení přestupkového řízení vyplývající z ustanovení § 80 odst. 2 SpŘ, které stanoví, že opatření proti nečinnosti učiní nadřízený správní orgán i tehdy, nezahájí-li příslušný správní orgán řízení ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících zahájení řízení z moci úřední. Jakmile se tedy správní orgán dozví o podezření, že byl spáchán přestupek a kdo je podezřelým (a nejsou důvody pro odložení věci nebo předání věci), má zahájit řízení bezodkladně, nejpozději do 30 dnů.⁵⁶ Lhůta pro vydání rozhodnutí v přestupkovém řízení a lhůta pro zahájení přestupkového řízení jsou lhůtami zákonnými a zároveň lhůtami pořádkovými. Jejich nedodržení nepředstavuje překážku pro vedení řízení či vydání rozhodnutí⁵⁷ či nemožnost zahájit přestupkové řízení.⁵⁸ Jejich nedodržení může být důvodem k provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu,⁵⁹ případně důvodem k závěru o nesprávném úředním postupu.⁶⁰

Obecná právní úprava oznamování správního rozhodnutí je obsažena v SpŘ. Rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu, nikoliv originálu, písemného vyhotovení do vlastních rukou (jedná se o nejběžnější způsob oznamování, resp. doručování) nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak,

⁵⁴ Dle ust. § 71 odst. 3 SpŘ.

⁵⁵ Dle ust. § 94 PřesZ.

⁵⁶ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 335.

⁵⁷ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 2. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

⁵⁸ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 335.

⁵⁹ Dle ust. § 80 SpŘ.

⁶⁰ Dle ust. § 13 OdpŠk.

má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, tedy nepožaduje, aby mu písemné vyhotovení rozhodnutí bylo dodatečně zasláno. Tato skutečnost se poznamená do spisu. Pokud se všichni účastníci vzdají nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, učiní se místo písemného vyhotovení rozhodnutí pouze záznam do spisu. Účastník se může vzdát práva na oznamování všech rozhodnutí vydaných v řízení, s výjimkou rozhodnutí, jímž se řízení končí, a rozhodnutí, jímž se mu v průběhu řízení ukládá povinnost, a práva na vyrozumívání o usneseních poznamenaných do spisu. Pokud se všichni účastníci vzdali práva na oznamování všech usnesení v řízení, usnesení se pouze poznamená do spisu.⁶¹

3. Rozhodnutí před zahájením přestupkového řízení

Jak již bylo uvedeno výše, pro správní orgán vyplývá z ustanovení § 80 SpŘ, povinnost, jakmile se dozví o podezření, že byl spáchán přestupek a kdo je podezřelým, zahájit řízení bezodkladně, nejpozději do 30 dnů, pokud nejsou důvody pro odložení věci nebo předání věci. V rámci postupu před zahájením přestupkového řízení může správní orgán vydat dva druhy rozhodnutí, v jejichž důsledku dojde k ukončení projednávání přestupkové věci před tímto orgánem, aniž by došlo k vydání rozhodnutí ve věci samé, tedy k vydání meritorního rozhodnutí. Jedná se tedy o rozhodnutí procesní.

3. 1. Rozhodnutí o předání věci

Prvním druhem takového rozhodnutí je rozhodnutí o předání věci. Obligatorní předání věci je upraveno ustanovením § 64 PřesZ. Institut předání věci se vztahuje jak na již zahájená řízení o přestupku, tak i na postup před zahájením řízení. Jedná se o obdobu postoupení věci s tím, že předání věci nezakládá překážku dalšího řízení ve věci. Správní orgán má povinnost v souladu se základní zásadou činnosti bezodkladně věc předat i v průběhu řízení, jestliže nastane některý ze zákonných důvodů.⁶² Úprava předání věci v PřesZ představuje obecnou úpravu pro přestupkové řízení, tedy speciální úpravu oproti obecné úpravě postoupení věci SpŘ.

⁶¹ Dle ust. § 72 SpŘ.

⁶² Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

Z ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) PřesZ vyplývá, že správní orgán věc bezodkladně i v průběhu řízení předá OČTŘ, tím se rozumí policejní orgán, státní zástupce a soud,⁶³ nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin. K pojmu „bezodkladně“, v souvislosti s ust. § 12 SpŘ, se vyjádřil Nejvyšší správní soud tak, že: *"vyjadřuje skutečnost, že nesmí docházet k neodůvodněným prodlevám, resp. že by postup ... neměl být odkládán na pozdější dobu."* Podle Nejvyššího správního soudu ovšem nejde *"o jednoznačné určení času, které je možné s obecnou platností vyjádřit v jednotkách, v nichž se měří čas, např. tak, že jde o jeden den, dva dny, týden atd."*⁶⁴ Současně posouzení toho, zda správní orgán postupoval po zjištění skutečnosti zapříčiňující předání věci bez zbytečných odkladů, je zapotřebí posuzovat k okolnostem konkrétního případu a situaci správního orgánu. Ze zákona dále přímo nevyplývá, jakému OČTŘ má správní orgán věc předat, nicméně obvykle se bude jednat o příslušný policejní orgán či příslušné státní zastupitelství. Pokud by posléze OČTŘ došel k závěru, že se o trestný čin nejedná a věc odevzdal nebo postoupil příslušnému správnímu orgánu,⁶⁵ předchozí předání věci nebrání vedení přestupkového řízení v této věci a zároveň doba, po níž se vedlo trestní řízení, nebude započítána do promlčecí doby.

K předání věci dojde i v případě, jestliže se jedná o skutek, který má znaky přestupku a spáchal jej poslanec či senátor, pakliže dotýčný poslanec či senátor požádá o projednání přestupku v disciplinárním řízení podle jednacího řádu komory, jejímž je členem. Správní orgán v této situaci předá věc dle § 64 odst. 1 písm. b) PřesZ Mandátovému a imunitnímu výboru Poslanecké sněmovny či Senátu.⁶⁶ Nicméně pokud tak poslanec či senátor takovou žádost neučiní, postupuje se při projednání přestupku způsobem stanoveným v PřesZ.⁶⁷

K předání věci dle § 64 odst. 1 písm. b) PřesZ dojde i v případě, že o projednání přestupku v kárném řízení požádá soudce Ústavního soudu.⁶⁸ U soudce Ústavního soudu je postup obdobný jako u disciplinárního řízení vedeného s poslancem či senátorem, s tím, že se soudcem ÚS se vede kárné řízení

⁶³ Dle ust. § 12 TrŘ.

⁶⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32.

⁶⁵ Dle ust. § 159a odst. 1, § 171 odst. 1, § 179c odst. 2 písm. d) nebo § 222 odst. 2 TrŘ.

⁶⁶ Dle ust. § 45 odst. 1 písm. d) JŘPS, § 41 odst. 1 písm. d) JŘS.

⁶⁷ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 7. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

⁶⁸ Dle ust. § 133 odst. 2 ZÚS.

před Ústavním soudem. Pokud soudce takovou žádost neučiní, řízení se vede standardně dle PřesZ.

Dalším z důvodů pro předání věci je dle § 64 odst. 1 písm. b) PřesZ případ, kdy přestupek spáchala osoba během výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, anebo příslušník bezpečnostního sboru, osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, jak stanoví příslušné zvláštní předpisy.⁶⁹ Je však potřeba uvést, že jednání o skutku, který má znaky přestupku se vede dle zvláštních předpisů, jestliže se ho uvedené osoby dopustily v čase, kdy byly ve zvláštním právním vztahu k dané instituci a tento vztah trvá i nadále.⁷⁰ Ohledně příslušníků bezpečnostních sborů a osob podléhajících vojenské kázeňské pravomoci je jako podmínka pro předání věci stanovena skutečnost, že o skutku nebylo správním orgánem rozhodnuto v prvním stupni. Není-li správnímu orgánu do vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni známa skutečnost, že obviněný je příslušníkem bezpečnostního sboru nebo osobou podléhající vojenské kázeňské pravomoci, jeho jednání se projedná jako přestupek podle PřesZ. Jestliže správní orgán po vydání rozhodnutí o přestupku v prvním stupni zjistí, že obviněný je takovou osobou, vyrozumí pouze o této skutečnosti bezodkladně příslušného služebního funkcionáře nebo příslušný služební orgán.⁷¹

K předání věci dojde i za situace, kdy správní orgán není věcně a místně příslušný, jelikož ze zákona mu vyplývá povinnost bezodkladně danou věc předat správnímu orgánu věcně a místně příslušnému. Příslušný správní orgán, kterému je věc předána, je oprávněn využít předané podklady, které shromáždil předcházející správní orgán, není-li to na újmu práv účastníků řízení.⁷² Tím jest myšleno použití podkladů získaných nepříslušným správním orgánem, kterými by mohlo dojít k porušení (procesních) práv účastníků řízení, nikoliv však použití podkladů, které hovoří v neprospěch účastníků řízení (např. obviněného z přestupku).⁷³ Předanou

⁶⁹ Půjde o zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby (§ 23b odst. 1), zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů (§ 55 odst. 1), a zákon č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů (§ 32 odst. 1), zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (§ 186 a násl.), zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (§ 51 odst. 2), zákon č. 45/2016 Sb., o službě vojáků v záloze (§ 17 odst. 1).

⁷⁰ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích: komentář. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2020. Beckova edice komentované zákony, s. 474-476.

⁷¹ Dle ust. § 4 odst. 6 PřesZ.

⁷² Dle ust. § 64 odst. 2 PřesZ.

⁷³ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 8. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

věcí je třeba chápat jak skutek jako předmět řízení, tak proběhnuvší procesní úkony, tedy projednávaný případ.⁷⁴ V praxi se spolu s kompletním spisovým materiálem zasílá samotné usnesení s vyznačenou doložkou právní moci. Obdobně se postupuje i při předání věci podle § 64 odst. 1 PřesZ.

Věcnou příslušnost správního orgánu k vedení řízení o přestupcích upravují zpravidla jednotlivé zvláštní zákony, které zároveň upravují i skutkové podstaty přestupků. PřesZ představuje dílčí úpravu věcné příslušnosti, kdy dle ust. § 60 odst. 1, nestanoví-li zákon jinak, je správním orgánem příslušným k řízení obecní úřad obce s rozšířenou působností, na nějž tím pádem dopadá zbytková věcná příslušnost, kterou se rozumí věcná příslušnost k řízení o přestupku pro případ, že věcná působnost nebude vyplývat ze zvláštního zákona. Podle ustanovení § 60 odst. 2 PřesZ je obecní úřad příslušný k řízení o přestupcích proti pořádku ve státní správě spáchaných porušením povinnosti stanovené v nařízení obce nebo kraje, proti pořádku v územní samosprávě, proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a proti majetku. V tomto případě se jedná o speciální vymezení věcné působnosti ve vztahu pouze k uvedeným skutkovým podstatám. Věcně příslušným je v těchto případech obecní úřad jakékoliv obce.

Obecnou úpravu místní příslušnosti správního orgánu v přestupkovém řízení nalezneme v PřesZ.⁷⁵ Tato obecná úprava nevylučuje úpravu speciálních kritérií místní příslušnosti v jiných zákonech, přičemž úprava v PřesZ je speciální vůči úpravě místní příslušnosti v SpŘ.⁷⁶

Případné následné spory o věcnou či místní příslušnost plynoucí z předání věci budou řešeny podle ust. § 133 SpŘ (spory o věcnou příslušnost) nebo podle ust. § 11 SpŘ (spory o místní příslušnost).

O předání věci správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu.⁷⁷ Usnesení o předání věci musí obsahovat obsahové a formální náležitosti rozhodnutí stanovené ustanoveními § 67 - § 69 SpŘ. Podle ustanovení § 76 odst. 5 SpŘ, se proti tomuto usnesení nelze odvolat. Podle ustanovení § 76 odst. 3 SpŘ, toto usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu, přičemž se účastníci

⁷⁴ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

⁷⁵ Dle ust. § 62 PřesZ.

⁷⁶ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

⁷⁷ Dle ust. § 64 odst. 3 PřesZ.

o tomto usnesení vhodným způsobem vyrozumí. Vyrozumění účastníků (typicky obviněného, příp. poškozeného) v rámci přestupkového řízení připadá do úvahy, pokud k předání věci dochází po zahájení přestupkového řízení. Pokud k předání věci dochází před zahájením přestupkového řízení, není koho, takto vyrozumívat, neboť v této fázi nelze hovořit o účastnících řízení a vůči potenciálním účastníkům tato povinnost není stanovena. Pokud se jedná o formu vyrozumění, lze tak učinit formou zaslání stejnopisu usnesení, případně formou přípisu s uvedením podstatných skutečností, po nabytí právní moci usnesení.

Z pohledu své praxe v rámci komise pro projednávání přestupků mohu uvést, že nejčastějším, v podstatě jediným, důvodem pro předání věci jinému správnímu orgánu je místní nepřislusnost (viz Příloha č. 1). Tento důvod se týká tzv. distančních deliktů, tedy přestupků, u nichž místem spáchání, tedy kritériem určení místní příslusnosti správního orgánu, je jak místo, kde došlo k jednání pachatele, tak i místo, kde vznikl následek přestupku. Pokud se jedná o předání OČTR, tento institut komisí pro jednávání přestupků není využíván, spíše se jedná o proces opačný, tj. o odevzdání věci⁷⁸ či postoupení věci⁷⁹ z úrovně orgánu činných v trestním řízení k projednání věci v přestupkovém řízení. Komisí pro projednávání přestupků u hraničních a nejasných případů, je v praxi (ve fázi před zahájením řízení i ve fázi po zahájení řízení) používán postup, kdy je spis zaslán k posouzení státnímu zastupitelství k zaujetí stanoviska, zda se jedná o trestný čin či nikoliv. V návaznosti na toto stanovisko a další postup OČTR ve věci (ev. existenci překážek řízení) je následně zvolen ze strany komise pro projednávání přestupků další procesní postup dle stavu věci (odložení věci, zahájení řízení, zastavení řízení či rozhodnutí o přestupku). Domnívám se, že tento postup není nejvhodnějším, upřednostnila bych použití zákonného institutu, jelikož netvoří překážku řízení, zároveň samotné řízení nepřerušuje ani jej nezastavuje, pro OČTR není závazný a v neposlední řadě jej lze činit opakovaně. Nijak tedy nebrání následnému případnému projednání věci v přestupkovém řízení, neshledávám proto důvod nevolit zákonný institut.

Pro ilustraci zároveň připojuji v přílohách č. 2-4 blanketní vzor usnesení o předání věci používaný komisí pro projednávání přestupků v rámci přestupkového řízení.

⁷⁸ Ve smyslu ust. § 159a odst. 1 písm. a) TrŘ.

⁷⁹ Ve smyslu ust. § 222 odst. 2 TrŘ.

3. 2. Rozhodnutí o odložení věci

Dalším druhem rozhodnutí ve stadiu před zahájením řízení je rozhodnutí o odložení věci. Institut odložení věci je výrazem zásady rychlosti a hospodárnosti řízení, vzhledem k situacím, kdy by vedením řízení nebylo dosaženo kýženého cíle (např. o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto nebo odpovědnost za přešupek zanikla apod.), bylo by tím pádem nehospodárné řízení zahájit a posléze jej zastavit.⁸⁰ Odložení věci je upraveno v ustanovení § 76 PřesZ. Jedná o obecnou úpravu určenou pro veškerá přestupková řízení. Úpravu odložení věci obsaženou v SpŘ⁸¹ nelze použít, neboť ta se vztahuje pouze k řízením o žádosti,⁸² nikoli k řízením zahajovaným z moci úřední (tedy řízením přestupkovým). Smysl odložení věci spočívá ve vypořádání se s věcí určitým formálním způsobem, není-li dán důvod k zahájení řízení případně nelze-li řízení ani zahájit. Tento postup se však použije pouze v případě, že věc byla oznámena nebo prošetřována v režimu PřesZ. Usnesení o odložení věci podle PřesZ nepředstavuje překážku věci rozhodnuté.⁸³

Citované ustanovení upravuje dva okruhy důvodů, kdy správní orgán rozhoduje o odložení, a to kdy tak musí učinit (obligatorní odložení) a kdy tak může učinit (fakultativní odložení), správní orgán je tedy nadán úvahou, zda věc odložit či nikoliv.⁸⁴

Důvody pro obligatorní odložení věci jsou upraveny v ust. § 76 odst. 1 písm. a) až k) PřesZ. Jedná se o důvody pro odložení, které korespondují s důvody pro zastavení řízení.⁸⁵ Jde tedy o situace, kdy není dán důvod pro zahájení řízení (např. oznámení neodůvodňuje zahájení řízení nebo se nepodaří zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě) nebo řízení nelze zahájit, neboť by muselo být zastaveno.⁸⁶

Prvním z důvodů pro obligatorní odložení věci je situace, kdy došlé oznámení⁸⁷ neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci, tedy

⁸⁰ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 331.

⁸¹ Dle ust. § 43 SpŘ.

⁸² Dle ust. § 44 SpŘ.

⁸³ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 10. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

⁸⁴ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a další. *Správní právo trestní. 2. aktualizované vydání*. Praha: Leges, 2021, s. 166-168.

⁸⁵ Dle ust. § 86 odst. 1 PřesZ.

⁸⁶ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

⁸⁷ Dle ust. § 73, 74 PřesZ.

jestliže již ze samotného oznámení správnímu orgánu je jasné, že k zahájení řízení nedojde. Dalším důvodem pro odložení věci je, pokud podezřelý z přestupku požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva. Podezřelý je v tomto případě vyloučen z osobní působnosti PřesZ.⁸⁸ Dalším, v pořadí třetím důvodem pro odložení věci je případ, kdy podezřelý z přestupku požívá výsad a imunit podle jiného zákona, jde např. o prezidenta republiky.⁸⁹ U, v předešlé kapitole již zmíněných, poslanců a senátorů, se nejedná o přestupkovou imunitu, v jejich případě dojde k předání věci, jestliže požádají o projednání přestupku v disciplinárním řízení. Čtvrtým důvodem pro odložení je situace, kdy podezřelý z přestupku v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku, jelikož PřesZ stanovuje věkovou hranici odpovědnosti FO za přestupek na den následující po dni patnáctých narozenin.⁹⁰ Dalším důvodem pro odložení věci je případ, kdy podezřelý z přestupku nebyl v době spáchání skutku pro nepřičetnost za přestupek odpovědný. Důvody, které vylučují přičetnost obsahuje ust. § 19 PřesZ. Šestým důvodem obligatorního odložení věci je situace, kdy odpovědnost za přestupek zanikla ve smyslu ust. § 29 a násl. PřesZ. Sedmý důvod odložení věci spočívá v tom, že o totožném přestupku dříve zahájil řízení podle PřesZ proti téže osobě jiný správní orgán. Dochází zde k překážce *litispence*, překážce již zahájeného řízení. K institutu překážky *litispence* se již v minulosti vyjádřil ještě v době dnes již neúčinného správního řádu z roku 1967 i Vrchní soud v Praze následovně: „*ačkoli správní řád uvedený institut výslovně neupravuje, nemá soud pochybnosti o jeho uplatnění i v řízení správním, neboť stejně jako překážka věci rozhodnuté (rei iudicatae) je i překážka zahájeného řízení (litispence) obecně aplikovaným procesně právním principem ve všech právních odvětvích, ať již v řízení trestním, občanskoprávním, a logicky tedy i v řízení správním.*“⁹¹ Za osmé musí být věc odložena tehdy, pokud FO nebo podnikající FO podezřelá ze spáchání přestupku zemřela, pokud odpovědnost podnikající FO za přestupek nepřešla na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti. U FO odpovědnost za přestupek na dědice nepřechází, u podnikající FO odpovědnost za přestupek přechází na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti.⁹² Dalším důvodem pro odložení věci je situace, kdy právnická osoba zanikla, aniž by odpovědnost za přestupek přešla na jejího právního nástupce.

⁸⁸ Dle ust. § 4 odst. 2 PřesZ.

⁸⁹ Dle ust. § 65 odst. 1 Ústavy.

⁹⁰ Dle ust. § 18 PřesZ.

⁹¹ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 1. 1999, č. j. 7 A 8/96-28.

⁹² Dle ust. § 34 PřesZ.

V pořadí desátý důvod odložení věci tkví v tom, že o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo OČTŘ způsobem uvedeným v § 77 odst. 2 PřesZ, jde tak o překážku *rei iudicatae*, jejímž překročením by byla porušena zásada *ne bis in idem*,⁹³ zmíněná v první kapitole této práce. Předposlední důvod, o nějž lze oprít odložení věci, spočívá v tom, že o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující. Dále je důvodem pro odložení věci situace dle ust. § 76 odst. 1 písm. l) PřesZ, kdy v případě, že správní orgán nezjistí do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, věc odloží. V tomto případě je však na uvážení a posouzení správního orgánu, zda existují důvody pro zahájení řízení o přestupku či nikoliv. Vezmeme-li v úvahu, že usnesení o odložení věci nepředstavuje překážku věci rozhodnuté, lze řízení zahájit i poté, kdy lhůta uplyne.⁹⁴

Dalším důvodem, kdy se věc obligatorně odloží, je situace, kdy se o totožném skutku již vede trestní řízení, správní orgán tedy, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží.⁹⁵ Jedná se odložení z důvodu tzv. překážky *litispendence* (překážky zahájeného řízení). Odložení věci z tohoto důvodu však nebrání pozdějšímu zahájení řízení o daném skutku, jestliže trestní řízení skončilo a o skutku nebylo rozhodnuto, že se nestal nebo není trestným činem. Není tak dána překážka věci pravomocně rozhodnuté, která by jinak byla důvodem pro odložení věci.⁹⁶

Další důvod pro obligatorní odložení věci je upraven v ust. § 76 odst. 4 PřesZ, podle kterého správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže osoba přímo postižená spácháním přestupku nedala souhlas k zahájení řízení nebo tento souhlas vzala zpět, nejedná-li se o přestupek, který lze projednat i bez takového souhlasu. Tento důvod odložení se týká přestupků, u kterých je zahájení řízení podmíněno souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku.⁹⁷ Jako příklad takovýchto přestupků lze uvést přestupky proti

⁹³ Dle ust. § 40 Listiny.

⁹⁴ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 10. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

⁹⁵ Dle ust. § 76 odst. 2 PřesZ.

⁹⁶ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 10. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

⁹⁷ Dle ust. § 79 PřesZ.

občanskému soužití,⁹⁸ přestupky proti majetku.⁹⁹ Není-li v případě těchto přestupků dán souhlas osoby přímo postižené spácháním přestupku nebo byl-li daný souhlas vzat zpět před zahájením řízení, musí správní orgán věc odložit i v případě, že je zřejmé, že se přestupek stal.¹⁰⁰

O obligatorním odložení věci správní orgán vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu.¹⁰¹ I pro usnesení o odložení věci platí obsahové a formální náležitosti rozhodnutí stanovené ust. § 67 - § 69 SpŘ. Podle ust. § 76 odst. 5 SpŘ se proti tomuto usnesení nelze odvolat, zároveň dle odst. 3 téhož ustanovení, toto usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu. Z PřesZ zároveň vyplývá povinnost správního orgánu o odložení věci vyrozumět osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa.¹⁰² Pakliže by vyrozumění této osoby správní orgán nadměrně zatížilo, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou. Na doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky se plně použije § 25 SpŘ, a to bez zvláštní úpravy obsažené v § 66 PřesZ. Písemnost se tedy doručuje na úřední desku celá, nikoliv tak, že se na úřední desku vyvěsí pouze oznámení o možnosti převzít doručovanou písemnost.¹⁰³ Podle ust. § 76 odst. 4 PřesZ se o odložení věci vhodným způsobem vyrozumí osoba přímo postižená spácháním přestupku. Pokud se jedná o formu vyrozumění lze tak učinit formou zaslání stejnopisu usnesení, případně formou přípisu s uvedením podstatných skutečností, po nabytí právní moci usnesení. Pokud se jedná o vyrozumívání podezřelého z přestupku ohledně usnesení o obligatorním odložení věci, ust. § 76 odst. 3 a 4 PřesZ neobsahují v tomto ohledu žádnou výslovnou povinnost správního orgánu. Tuto povinnost nelze dovodit ani z ust. § 76 odst. 3 SpŘ, které stanoví, že o usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyrozumí. K odložení věci dochází před zahájením přestupkového řízení, v této fázi nelze hovořit o účastnících řízení a vůči potenciálním účastníkům (tedy podezřelému) tato vyrozumívací povinnost, na rozdíl od osoby dotčené jednáním podezřelého z přestupku a osoby přímo postižené spácháním přestupku, není stanovena. Poradní sbor Ministerstva

⁹⁸ Dle ust. § 7 odst. 7 PřesNěkt.

⁹⁹ Dle ust. § 8 odst. 7 PřesNěkt.

¹⁰⁰ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 10. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

¹⁰¹ Dle ust. § 76 odst. 3, 4 PřesZ.

¹⁰² Dle ust. § 76 odst. 3 PřesZ.

¹⁰³ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

vnitřně ke správnímu řádu a správnímu trestání se otázkou vyrozumění podezřelého o odložení věci podle odstavce 4 (absence souhlasu) za účinnosti dřívější právní úpravy, účinné do 31. 1. 2022, za situace, kdy vůči podezřelému správní orgán již učinil úkon v rámci postupu před zahájením řízení, zabýval.¹⁰⁴ Jsem toho názoru, že doporučení obsažené v citovaném Závěru, tj. že: „S přihlédnutím k zásadě veřejné správy jako služby veřejnosti (§ 4 odst. 1 správního řádu) lze dále doporučit, aby správní orgán vyrozuměl o odložení věci podezřelého, jestliže vůči němu správní orgán již učinil nějaký úkon, resp. v případě, že správní orgán má povědomí o tom, že podezřelý ví o probíhajícím postupu před zahájením řízení. V opačném případě by byl podezřelý vystaven trvajícím nejistotě, zda dojde k zahájení řízení či nikoliv. Vyrozumění je vhodné provést například neformálním přípisem (podobně jako v případě vyrozumění o usnesení, které se pouze poznamená do spisu – § 76 odst. 3 správního řádu), a to po právní moci usnesení o odložení věci“,¹⁰⁵ je možné využít i za stávající právní úpravy, a že v případě, kdy podezřelý z přestupku má povědomí o tom, že se správní orgán „zabývá“ podezřením ze spáchání přestupku, jehož se měl dopustit, je v takovém případě vyrozumění o usnesení o odložení věci na místě, byť není taková povinnost explicitně stanovena. Pokud mohu posoudit ze své praxe u komise pro projednávání přestupků, tento správní orgán takto postupuje standardně při každém obligatorním odložení věci, neboť v naprosté většině případů má podezřelý povědomí o šetření provedeném policejním orgánem a o následném předání věci komisi pro projednávání přestupků, přičemž ne vždy lze tuto okolnost napevno zjistit z obsahu oznámení policejního orgánu. Osobně na takové praxi neshledávám nic problematického, neboť fakticky zvyšuje právní jistotu a komfort adresátů (popř. klientů) veřejné správy. Zvláštní ustanovení o oznamování stanoví ustanovení § 76 odst. 6 PřesZ, podle kterého pokud správní orgán věc odloží z důvodu nedostatku věku podezřelého z přestupku, oznámí tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi dítěte. Informuje je přitom o všech podstatných okolnostech, které v souvislosti s tímto skutkem zjistil.

¹⁰⁴ Závěr č. 164 ze zasedání poradního sboru ministra vnitřně ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 21. 9. 2018. *Ministerstvo vnitřně České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitřně-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

¹⁰⁵ Tamtéž, s. 3.

Druhý okruh důvodů pro odložení věci představují důvody fakultativní. Jsou upraveny v ustanovení § 76 odst. 5 PřesZ. Prvním případem, kdy je správní orgán oprávněn věc odložit, je situace, kdy podezřelý z přestupku spáchal jedním skutkem více přestupků, došlo tak jednočinnému souběhu přestupků, které ale nebyly projednány ve společném řízení, a správní trest uložený za některý z nich lze považovat za postačující. Správní trest uložený za některý z těchto přestupků lze však považovat za dostatečný i ve vztahu k ostatním dosud neprojednaným přestupkům. Druhý důvod pro fakultativní odložení tkví v tom, že správní orgán může věc odložit, jestliže správní trest, který lze za přestupek uložit, je bezvýznamný vedle trestu, který byl podezřelému z přestupku uložen v trestním řízení za jiný skutek. Trest, který byl uložen v trestním řízení osobě podezřelé ze spáchání přestupku, lze považovat za dostačující, tudíž v porovnání s ním, by správní trest uložený za přestupek byl bezvýznamným. S tím souvisí i to, že vedení o případném přestupku by bylo neúčelné.¹⁰⁶ Toto platí i v prvním případě fakultativního odložení.

Pokud se jedná o kritéria bezvýznamnosti správního trestu vedle trestu uloženého v trestním řízení, PřesZ žádná tato kritéria nestanoví. Ministerstvo vnitra v rámci své metodické pomoci na úseku přestupkového řízení doporučuje při odložení věci dle ust. § 76 odst. 5 písm. b) PřesZ vzít v potaz několik kritérií, prvním z nich je povaha a závažnost spáchaného přestupku. Druhým kritériem je porovnání hrozícího správního trestu za spáchaný přestupek vůči uloženému trestu v trestním řízení. Další hlediskem, které je potřeba brát v potaz je osoba pachatele, hlavně to, zda lze očekávat, že v důsledku uloženého trestu v trestním řízení dojde k jeho nápravě a není proto nutné na něho výchovně působit správním trestem. Jako poslední kritérium Ministerstvo vnitra uvádí, že by se mělo zpravidla jednat o nepodmíněný trest odnětí svobody, který v době rozhodování o odložení přestupkové věci trvá, tedy vykonán již nebyl nebo teprve bude. V případě uloženého podmíněného trestu odnětí svobody Ministerstvo vnitra doporučuje: *„velmi zvažovat možnost odložení věci podle § 76 odst. 5 písm. b) ZOP, neboť má za to, že za určitých okolností může být důsledkem „přeměny“ uloženého podmíněného trestu odnětí svobody na nepodmíněný trest odnětí svobody i skutečnost, že odsouzený následně nevedl řádný život, když např. v době trvání „podmínky“ ve své nezákonné činnosti pokračoval obdobným protiprávním*

¹⁰⁶ FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a další. *Správní právo trestní. 2. aktualizované vydání.* Praha: Leges, 2021, s. 168.

jednáním, byť tentokrát spácháním přestupku (-ů). Pokud by za této situace přistoupil správní orgán k odložení věci podle § 76 odst. 5 písm. b) ZOP, případná „přeměna“ podmíněného trestu odnětí svobody na nepodmíněný trest odnětí svobody by byla zřejmě znemožněna.“¹⁰⁷ Pokud mohu posoudit ze své praxe u komise pro projednávání přestupků, tento správní orgán striktně postupuje dle tohoto doporučení a fakultativní odložení z tohoto důvodu uplatňuje pouze v případech, pokud v době rozhodování o odložení věci trvá (nebyl vykonán nebo teprve bude vykonán) nepodmíněný trest odnětí svobody.

O fakultativním odložení věci správní orgán vydá usnesení. Podobně jako pro usnesení o obligatorním odložení věci i toto usnesení musí obsahovat obsahové a formální náležitosti rozhodnutí stanovené SpŘ. Zároveň se toto usnesení oznamuje podezřelému z přestupku, správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa. Pokud by vyrozumění osoby dotčené jednáním podezřelého nadměrně zatěžovalo správní orgán, doručí jej správní orgán veřejnou vyhláškou s tím, že ust. § 66 PřesZ se nepoužije.¹⁰⁸ Proti tomuto usnesení se může odvolat podezřelý z přestupku, přičemž toto odvolání nemá odkladný účinek.¹⁰⁹ Toto usnesení nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání.¹¹⁰ Pokud se jedná o formu vyrozumění osoby dotčené jednáním podezřelého z přestupku lze tak učinit formou zaslání stejnopisu usnesení, případně formou přípisu s uvedením podstatných skutečností, po nabytí právní moci usnesení.

Z pohledu své praxe u komise pro projednávání přestupků mohu vyslovit názor, že institut odložení věci je v rámci přestupkového řízení institutem velmi frekventovaným. Pro ilustraci uvádím statistiku odložení věcí za roky 2020–2022 v rámci činnosti komise pro projednávání přestupků (viz Příloha č. 1). Z údajů je zřejmé, že nefrekventovanějším důvodem pro odložení věci je důvod dle ust. § 76 odst. 4 PřesZ, tedy neposkytnutí souhlasu se zahájením řízení. Obecně však institut odložení věci je v rámci činnosti komise hojně užíván, ze statistiky vyplývá, že ve všech třech letech se jednalo o nejčastěji vydávaný druh rozhodnutí a o způsob vyřízení bezmála poloviny oznámených přestupků v každém z uvedených roků.

¹⁰⁷ Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 29. 11. 2021. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

¹⁰⁸ Dle ust. § 76 odst. 5 PřesZ.

¹⁰⁹ Dle ust. § 76 odst. 5 SpŘ.

¹¹⁰ Dle § 76 odst. 3 SpŘ.

Pro ilustraci zároveň připojuji v příloze č. 5–6 blanketní vzory usnesení o odložení věci používané komisí v rámci projednávání přestupků.

4. Rozhodnutí po zahájení přestupkového řízení

Pokud tedy správní orgán neshledá důvody pro předání či odložení věci, zahájí a provede z moci úřední přestupkové řízení za účelem rozhodnutí o vině a správním trestu za protiprávní jednání (přestupek). V rámci postupu po zahájení přestupkového řízení tedy správní orgán postupuje tak, aby došlo k vydání rozhodnutí ve věci samé, tedy k vydání meritorního rozhodnutí. Zároveň ovšem i v rámci postupu po zahájení přestupkového řízení může správní orgán vydat rozhodnutí, v jejichž důsledku dojde k ukončení projednávání přestupkové věci před tímto orgánem, aniž by došlo k vydání rozhodnutí ve věci samé, tedy k vydání meritorního rozhodnutí. Dále samozřejmě může správní orgán vydat řadu rozhodnutí, kterými výlučně upravuje svůj postup v přestupkovém řízení, tedy rozhodnutí procesní. Takovým rozhodnutím může být rozhodnutí o přerušení řízení, rozhodnutí o vyloučení věci ze společného řízení, rozhodnutí o ustanovení opatrovníka účastníku řízení apod. Obsáhlejší pojednání o těchto procesních rozhodnutích by ovšem již přesahovalo zaměření a možnosti této práce, a proto se dále budu věnovat rozhodnutím správního orgánu, v jejichž důsledku dojde k ukončení projednávání přestupkové věci před tímto orgánem a na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé.

4. 1. Rozhodnutí o předání věci

Prvním druhem takového rozhodnutí, kdy dojde k ukončení projednávání přestupkové věci před správním orgánem, aniž by došlo k vydání rozhodnutí ve věci samé, je rozhodnutí o předání věci. O podmínkách vydání tohoto rozhodnutí bylo pojednáno v předchozí kapitole, tyto podmínky jsou totožné, i pokud dochází k předání věci po zahájení přestupkového řízení. O předání věci tedy správní orgán vydá usnesení, které se poznamená do spisu. Jestliže by došlo k nesprávnému předání věci a věc by se vrátila správnímu orgánu, usnesení o předání věci nevytváří překážku věci rozhodnuté, správní orgán tedy může další řízení o přestupku zahájit.¹¹¹ Důvodem, proč toto rozhodnutí nezakládá překážku *rei iudicatea* je dle Nejvyššího správního soudu skutečnost, že: „*V tomto případě přestupkové řízení nekončí rozhodnutím o tom, že byl, resp. nebyl spáchán přestupek a kdo jej spáchal,*

¹¹¹ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 292-293, 333.

nedochází jim k posouzení viny obviněného z přestupku ani k uložení případné sankce. Takové procesní rozhodnutí, jímž se nezasahuje do hmotných práv, pak nemůže ani představovat rei iudicatae.“¹¹²

4. 2. Rozhodnutí o postoupení věci

Dalším druhem rozhodnutí, kdy dojde k ukončení projednávání přestupkové věci před správním orgánem, aniž by došlo k vydání rozhodnutí ve věci samé, je rozhodnutí o postoupení věci.

Jak vyplývá z výše uvedeného, úprava předání věci v PřesZ představuje obecnou úpravu pro přestupkové řízení, tedy v rámci přestupkového řízení tak připadá v úvahu postoupení věci z důvodu vhodnosti.¹¹³ Postupující správní orgán je povinen vyžádat si předchozí souhlas správního orgánu, jemuž má být věc postoupena. Předchozího souhlasu není třeba v případech, kdy má účastník řízení (typicky obviněný, příp. poškozený) v územním obvodu správního orgánu, jemuž má být věc postoupena, místo trvalého pobytu nebo sídlo, popřípadě se v tomto územním obvodu zdržuje. Podle závěrů poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání může příslušný správní orgán věc postoupit z důvodu vhodnosti se souhlasem správního orgánu, jemuž má být věc postoupena, nebo bez takového předchozího souhlasu tohoto správního orgánu, pouze po zahájení řízení.^{114, 115}

Usnesení o postoupení věci musí obsahovat obsahové a formální náležitosti rozhodnutí stanovené ustanoveními § 67 - § 69 SpŘ. Jedná se o usnesení, které se oznamuje účastníkům řízení. Zároveň se oznamuje správnímu orgánu, které mu je věc postoupena. Proti tomuto usnesení se mohou účastníci řízení odvolat, odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Pokud správní orgán, kterému je věc postupována s postoupením nesouhlasí, nelze aplikovat ustanovení § 12 SpŘ (tzn. požádat svůj nadřízený správní orgán o souhlas s dalším postoupením/vrácením), ale musí být postupováno podle ustanovení § 11 odst. 2

¹¹² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. března 2011, č. j. 5 As 73/2010-71.

¹¹³ Dle ust. § 131 odst. 5 SpŘ.

¹¹⁴ Závěr č. 158 poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 24. 11. 2017. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 14. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

¹¹⁵ Dodatek k závěru č. 158 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 20. 4. 2018. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 14. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

SpŘ, tedy u nejbliže společného nadřízeného správního orgánu podat žádost o určení místní příslušnosti. Nejbliže společný nadřízený správní orgán poté vydá usnesení o určení místní příslušnosti, které bude podle ustanovení § 76 odst. 4 SpŘ oznamováno všem správním orgánům, kterých se dotýká.

Z pohledu své praxe u komise pro projednávání přestupků mohu vyslovit závěr, že tento způsob změny místní příslušnosti po zahájení řízení není využíván, ať již by komise byla v postavení orgánu, který věc postupuje, či orgánu, kterému je věc postupována (viz Příloha č. 1, kdy za roky 2020-2022 v rámci činnosti komise nebyla věc z důvodu vhodnosti komisí postoupena jinému orgánu či komisi postoupena jiným orgánem ani v jednom případě). Otázka místní příslušnosti je řešena ve stadiu před zahájením řízení, a to s případným využitím institutu předání věci. Pokud již komise řízení zahájí jakožto místně příslušná, toto řízení dokončí již bez změny místní příslušnosti.

4. 3. Rozhodnutí o zastavení řízení

Dalším druhem rozhodnutí, kterým dojde k ukončení projednávání přestupkové věci je rozhodnutí o zastavení řízení. V některých případech je pro zjištění důvodu zastavení řízení nutné alespoň částečné meritorní posouzení věci, v těchto případech se s ohledem na právní postavení obviněného a jiných účastníků řízení bude vydávat usnesení, proti kterému lze podat odvolání. Toto usnesení se bude v souladu s § 72 SpŘ oznamovat všem účastníkům řízení, kteří se proti němu budou moci odvolat. V ostatních případech se usnesení pouze poznamená do spisu.¹¹⁶ Důvody pro zastavení přestupkového řízení částečně korespondují s důvody pro odložení věci. Zastavení řízení je upraveno v ustanovení § 86 PřesZ. Jedná se o obecnou úpravu určenou pro veškerá přestupková řízení. Zároveň se jedná o úpravu speciální vůči obecné úpravě zastavení řízení zahájeného z moci úřední obsažené v SpŘ, kdy řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Zároveň se toto usnesení pouze poznamená do spisu.¹¹⁷ Praktická využitelnost obecné úpravy

¹¹⁶ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

¹¹⁷ Dle ust. § 66 odst. 2 SpŘ.

zastavení řízení SpŘ nebude frekventovaná, neboť tyto důvody korespondují s důvody zastavení řízení upravenými v ustanovení § 86 PřesZ.

Obdobně jako tomu je u rozhodnutí o odložení věci, i u rozhodnutí o zastavení řízení ust. § 86 PřesZ upravuje dva okruhy důvodů, kdy správní orgán rozhoduje o zastavení řízení, a to kdy tak musí učinit (obligatorní zastavení) a kdy tak může učinit (fakultativní zastavení).

Jako první důvod pro obligatorní zastavení řízení lze uvést to, že správní orgán již v průběhu řízení zjistí, že skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem. Správní orgán může např. zjistit, že jednání není protiprávní nebo nenaplnuje znaky skutkové podstaty přestupku. Pokud by o této skutečnosti správní orgán věděl v době před zahájením řízení o přestupku, věc by s největší pravděpodobností odložil. Další důvod vedoucí k zastavení řízení je ten, kdy skutek nespáchal obviněný. V tomto případě se skutek prokazatelně stal, naplnil znaky přestupku, ale obviněný jej nespáchal. K obligatornímu zastavení věci dojde rovněž tehdy, kdy spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno. Existují důvodné pochybnosti o vině obviněného, správní orgán tak musí při svém rozhodování brát v potaz zásadu *in dubio pro reo*. Další důvod mající za následek obligatorní zastavení řízení je, jestliže je obviněný vyloučen z osobní působnosti PřesZ, jelikož požívá výsad a imunit podle mezinárodního práva.¹¹⁸ Pátým důvodem pro zastavení řízení je situace, kdy obviněný požívá výsad a imunit podle jiného zákona. V pořadí šestým důvodem, v jehož důsledku dojde k zastavení řízení, je případ, kdy obviněný v době spáchání skutku nedovršil patnáctý rok svého věku. PřesZ stanovuje věkovou hranici odpovědnosti FO za přestupek na den následující po dni patnáctých narozenin.¹¹⁹ Pakliže obviněný nebyl v době spáchání skutku pro nepřičetnost za přestupek odpovědný, dojde též k obligatornímu zastavení řízení. Osmý důvod pro zastavení řízení nastane, jestli odpovědnost za přestupek zanikla, k čemuž může dojít smrtí FO, zánikem PO bez právního nástupce, uplynutím promlčecí doby, vyhlášením amnestie.¹²⁰ Dále k zastavení řízení dojde i v případě, kdy o totožném přestupku dříve zahájil řízení dle PřesZ proti téže osobě jiný správní orgán, dojde k uplatnění překážky *litispence*, která jest zakotvena v ust. § 77 odst. 1 PřesZ rovněž i v ust. § 48 odst. 1 SpŘ. Dalším důvodem pro zastavení řízení je situace, kdy o skutku již bylo pravomocně

¹¹⁸ Dle ust. 4 odst. 2 PřesZ.

¹¹⁹ Dle ust. 18 PřesZ.

¹²⁰ Dle ust. § 29 PřesZ.

rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2 PřesZ, zde jde o překážku *rei iudicatea*. V pořadí jedenáctým důvodem pro zastavení řízení je to, že obviněný zemřel nebo zanikl. U tohoto důvodu lze podotknout, že se v podstatě překrývá s důvodem, že „odpovědnost za přestupek zanikla“ ve smyslu ust. § 29 PřesZ. Dále PřesZ uvádí důvod pro zastavení řízení situaci, kdy o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující. Dvanáctým důvodem pro obligatorní zastavení je situace, kdy správní orgán v průběhu řízení zjistí, že se jedná o přestupek, který lze projednat pouze se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku a tento souhlas nebyl dán. Třináctým důvodem pro obligatorní zastavení je situace, kdy osoba přímo postižená spácháním přestupku vzala zpět souhlas se zahájením řízení nebo pokračováním v řízení, nejedná-li se o přestupek, který lze projednat i bez takového souhlasu.¹²¹

Další důvod pro obligatorní zastavení řízení je upraven v ust. § 86 odst. 4 PřesZ, které vylučuje, že správní orgán povede řízení o přestupku, jestliže se o totožném skutku vede trestní řízení. Díky odst. 4 tak dochází k reflexi překážek řízení ve smyslu § 77 PřesZ do již probíhajícího řízení o přestupku.¹²² Po ukončení trestního řízení o tomto skutku lze řízení o přestupku znovu zahájit, ledaže bylo o skutku rozhodnuto, že se nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.¹²³

Druhý okruh důvodů pro zastavení řízení představují důvody fakultativní, kdy je správnímu orgánu dán prostor pro úvahu, zda by mělo vzhledem k situaci (efektivnost vedení přestupkového řízení) dojít či nedojít k zastavení řízení. Správní orgán tak může usnesením zastavit řízení, jestliže správní trest, který lze za přestupek uložit, je bezvýznamný vedle trestu, který byl obviněnému uložen za jiný skutek v trestním řízení.¹²⁴ Jedná se o totožný důvod jako v případě fakultativního

¹²¹ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích: komentář, 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2020. Beckova edice komentované zákony, s. 699-705.

¹²² BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 15. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

¹²³ Dle ust. § 86 odst. 4 PřesZ.

¹²⁴ Dle odst. § 86 odst. 5 PřesZ.

odložení věci dle ustanovení § 76 odst. 5 písm. b) PřesZ, a ohledně tohoto důvodu lze tak odkázat na předchozí pojednání ohledně odložení věci z tohoto důvodu, včetně kritérií bezvýznamnosti správního trestu.

O obligatorním či fakultativním zastavení řízení správní orgán vydá usnesení. Jako již dříve zmíněná usnesení, i usnesení o zastavení řízení musí obsahovat obsahové a formální náležitosti rozhodnutí stanovené ustanoveními § 67 § - § 69 SpŘ. Z výrokové části musí být přitom jednoznačně zřejmé, pro jaký skutek a z jakého „zastavovacího důvodu“ se řízení zastavuje. Podle ustanovení § 86 odst. 2 PřesZ, usnesení o zastavení řízení podle odstavce 1 písm. d), e), f), i), j), k), m) a n) se pouze poznamená do spisu, tudíž dle SpŘ se proti tomuto usnesení nelze odvolat.¹²⁵ Toto usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu a účastníci (tj. obviněný a příp. poškozený) se o něm vhodným způsobem vyrozumí.¹²⁶ Zde vzhledem k tomu, co důvodová zpráva uvádí ohledně meritorního posouzení, oznamování a odvolání u zastavení řízení a s ohledem na judikaturu¹²⁷ k předchozímu zákonu o přestupcích lze souhlasit s Jemelkou a Vetešníkem, kteří dovozují, že usnesení o zastavení řízení, které se pouze poznamenává do spisu, nepředstavuje překážku věci pravomocně rozhodnuté, neboť je usnesením, kterým se nerozhoduje o věci samé a je pouze procesní povahy.¹²⁸ Dále také PřesZ zakládá osobám s vybranými procesními právy (tj. osobě přímo postižené spácháním přestupku, která dala souhlas se zahájením/pokračováním řízení, zákonnému zástupce/opatrovníku mladistvého obviněného a orgánu sociálně-právní ochrany dětí) právo na oznámení rozhodnutí, tzn. i na vyrozumění o vydání usnesení o zastavení řízení, které se poznamenává do spisu.¹²⁹ Zvláštní ustanovení o oznamování stanoví ust. § 86 odst. 6 PřesZ, kdy správní orgán zastaví řízení podle odstavce 1 písm. f), oznámí tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí a zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi dítěte. Informuje je přitom o všech podstatných okolnostech, které v souvislosti s tímto skutkem zjistil.

Pokud vydává správní orgán usnesení o obligatorním zastavení řízení z ostatních důvodů uvedených v ustanovení § 86 odst. 1 PřesZ, tedy podle písm. a), b), c), g), h) a l), případně z důvodu uvedeného v ustanovení § 86 odst. 4 PřesZ, či

¹²⁵ Dle ust. § 76 odst. 5 SpŘ.

¹²⁶ Dle ust. § 76 odst. 3 SpŘ.

¹²⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. března 2011, č. j. 5 As 73/2010-71.

¹²⁸ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích: komentář. 2. vydání.* Praha: C.H. Beck, 2020. Beckova edice komentované zákony, s. 707.

¹²⁹ Dle ust. ust. § 71, § 72 PřesZ.

usnesení o fakultativním zastavení řízení, pak se tato usnesení o zastavení řízení oznamují účastníkům řízení (tj. obviněnému a příp. poškozenému).¹³⁰ Dále se tato usnesení oznamují podle ust. § 71 a § 72 PřesZ osobám s vybranými procesními právy (tj. osobě přímo postižené spácháním přestupku, která dala souhlas se zahájením/pokračováním řízení, zákonnému zástupci/opatrovníku mladistvého obviněného a orgánu sociálně-právní ochrany dětí). Podle ustanovení § 76 odst. 5 SpŘ se proti tomuto usnesení může odvolat účastník (tj. obviněný a příp. poškozený, tedy pokud uplatnil svůj nárok na náhradu škody/vydání bezdůvodného obohacení – ten ovšem jen proti výrokové části, jíž je odkazován se svým nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci),¹³¹ přičemž odvolání nemá odkladný účinek. Podle ustanovení § 72 odst. 1 PřesZ zákonný zástupce/opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí se mohou odvolat ve prospěch mladistvého obviněného proti rozhodnutí o přestupku (tzn. i proti usnesení o zastavení řízení z důvodů podle § 86 odst. 1 písm. a), b), c), g), h) a l) nebo § 86 odst. 4 a 5 PřesZ. Podle ustanovení § 71 PřesZ se osobě přímo postižené spácháním přestupku, která dala souhlas se zahájením/pokračováním řízení, právo odvolání proti rozhodnutí o přestupku (tzn. i proti usnesení o zastavení řízení z důvodů podle § 86 odst. 1 písm. a), b), c), g), h) a l) PřesZ nebo § 86 odst. 4 a 5 PřesZ nepřiznává.

Zvláštní právní předpisy mohou obsahovat zvláštní důvody pro zastavení přestupkového řízení. Příkladem takovéto zvláštní úpravy je ustanovení § 7 odst. 8 PřesNěkt, podle kterého při projednávání přestupku ublížení na cti se správní orgán pokusí obviněného a osobu, jíž bylo ublíženo na cti, usmířit. Dojde-li k usmíření, správní orgán řízení zastaví usnesením, proti kterému se nelze odvolat. I v tomto případě se jedná o obligatorní zastavení řízení. Toto usnesení se podle § 76 odst. 3 SpŘ oznamuje obviněnému, osobě, jíž bylo ublíženo na cti (tedy osobě přímo postižené spácháním přestupku, která dala souhlas k zahájení/pokračováním řízení) a v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného též zákonnému zástupci/opatrovníkovi mladistvého obviněného a orgánu sociálně-právní ochrany dětí.

Z pohledu své praxe u komise pro projednávání přestupků mohu vyslovit názor, že institut zastavení řízení je v rámci přestupkového řízení institutem frekventovaným. Pro ilustraci uvádím statistiku zastavení řízení za roky 2020-2022 v rámci činnosti komise pro projednávání přestupků (viz Příloha č. 1). Z údajů

¹³⁰ Dle ust. § 76 odst. 3 SpŘ.

¹³¹ Dle ust. § 68 písm. b) PřesZ.

vyplývá, že v letech 2021-2022 se jednalo o způsob vyřízení cca. čtvrtiny oznámených přestupků v každém z uvedených roků a v roce 2020 přibližně sedminy oznámených přestupků. Dále je z údajů evidentní, že jednoznačně převažujícím důvodem pro zastavení řízení v každém z uvedených roků je důvod dle ust. § 86 odst. 1 písm. c) PřesZ, tedy skutečnost, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno (v roce 2020 šlo tedy přibližně o 70 % ze všech případů zastavení v daném roce, v roce 2021 šlo zhruba o 80 % zastavení a v roce 2022 o 90 %).

Pro ilustraci zároveň připojuji v příloze č. 7-9 blanketní vzory usnesení o zastavení řízení používané komisí v rámci projednávání přestupků.

4. 4. Rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným

Jestliže je v řízení o přestupku prokázáno, že skutek, který byl předmětem řízení, zároveň naplnil všechny znaky daného přestupku a k tomu jej spáchal obviněný, dojde k vydání rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným, tedy odpovědným za spáchaný přestupek. Forma rozhodnutí se bude lišit dle toho, zda probíhalo nezkrácené řízení, v jehož případě dojde k vydání rozhodnutí s náležitostmi podle § 93 odst. 1 PřesZ. Jestliže proběhlo příkazní řízení správní orgán vydá příkaz. Dále pokud probíhalo příkazní řízení na místě je vydán příkaz na místě, kdy v případě, že jím byla uložena pokuta, má podobu příkazového bloku.¹³²

Kromě obsahových a formálních náležitostí stanovených v SpŘ, musí rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným z přestupku obsahovat i další náležitosti, které stanoví § 93 odst. 1 PřesZ. Půjde však o specifika výrokové části předmětného rozhodnutí, což správní orgán činí vzhledem tomu, aby byl nesporný rozsah práv a povinností, o kterých se v rámci výrokové části rozhodnutí musí vyslovit.¹³³ Výrok rozhodnutí představuje klíčovou normativní část rozhodnutí, na niž musí být kladeny vysoké formální požadavky.¹³⁴ Ustanovení § 93 PřesZ, obsahuje obecnou úpravu pro přestupkové řízení. Podle výše zmíněného ustanovení se tedy ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým se obviněný uznává vinným, kromě náležitostí dle SpŘ, uvede výrok o vině, který v sobě zahrne popis

¹³² PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 372.

¹³³ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

¹³⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65.

skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, což je důležité především proto, aby nedošlo k záměně s jiným jednáním.¹³⁵ Popis skutku se uvede ve skutkové větě, správní orgán popíše skutek do té míry, aby odpovídal znakům skutkové podstaty přestupku.¹³⁶ Místo spáchání přestupku považuje Nejvyšší správní soud za obligatorní náležitost výroku, kdy jeho případná nedostatečná specifikace ve výroku nemůže být nahrazena tím, že místo spáchání přestupku bude zjistitelné z odůvodnění rozhodnutí, popř. ze spisu správního orgánu.¹³⁷ Dále se pak uvede právní kvalifikace skutku, vyslovení viny a u obviněného FO rovněž i forma zavinění.¹³⁸ Pokud by však správní orgán v rozhodnutí, a to ani ve výrokové části, ani v odůvodnění, nestanovil konkrétní formu zavinění, Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že: „*takové pochybení nezákonnost rozhodnutí správních orgánů bez dalšího nezakládá. ... Absence stanovení konkrétní formy zavinění neměla vliv na samotné rozhodnutí ani výši trestu.*“¹³⁹

Vymezení skutku ve výroku má velký význam, a to z toho důvodu, že v rámci celého řízení musí být zachována jeho totožnost. Ve výroku o vině musí být obviněný výslovně uznán vinným ze spáchání konkrétního přestupku s odkazem na příslušné zákonné ustanovení.¹⁴⁰

Dále bude výroková část obsahovat výrok o trestu, tedy druh a výměru správního trestu,¹⁴¹ případně výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu,¹⁴² popř. výrok o upuštění od uložení správního trestu¹⁴³ či výrok o mimořádném snížení výměry pokuty.¹⁴⁴ Dalším výrokem je výrok o nároku na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení, kdy platí, že má-li správní orgán dostatečné podklady pro to, aby obviněnému uložil povinnost nahradit škodu či vydat bezdůvodné obohacení, má tak učinit, nikoliv odkazovat poškozeného na civilní řízení.¹⁴⁵

¹³⁵ Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73.

¹³⁶ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 373-374.

¹³⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 4 As 63-2015-52.

¹³⁸ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA, S. a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 16. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

¹³⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 9 As 107/2021-51.

¹⁴⁰ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 372-374.

¹⁴¹ Dle ust. § 35 a násl. PřesZ.

¹⁴² Dle ust. § 42 PřesZ.

¹⁴³ Dle ust. § 43 PřesZ.

¹⁴⁴ Dle ust. § 44 PřesZ.

¹⁴⁵ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 375.

V neposlední řadě přichází na řadu i výrok o náhradě nákladů řízení, kdy správní orgán obviněnému stanoví povinnost nahradit náklady přestupkové řízení paušální částkou,¹⁴⁶ byl-li uznán vinným.¹⁴⁷ Dále může výroková část obsahovat výrok o uložení ochranného opatření,¹⁴⁸ výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti.¹⁴⁹

V případě, kdy správní orgán shledá, že existují podmínky přechodu odpovědnosti PO za přestupek dle § 33 PřesZ nebo podmínky přechodu odpovědnosti za přestupek podnikající FO v případě její smrti na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti dle § 34 PřesZ, je vydáváno rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným jako právní nástupce. Kromě náležitostí rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným, musí toto rozhodnutí obsahovat identifikační údaje osoby, která skutek spáchala a dále údaj o tom, že osoba, které je rozhodnutím ukládán správní trest, je právním nástupcem PO, která se dopustila přestupku, popřípadě osobou, která pokračuje v podnikatelské činnosti zemřelé podnikající FO, která se dopustila přestupku.¹⁵⁰ V tomto případě tedy není obviněný shledán vinným ze spáchání přestupku, ale jako právní nástupce osoby, která jej spáchala.

4. 4. 1. Příkaz

Příkaz, jakožto zvláštní typ rozhodnutí ve věci samé, a rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným, a které je vydáváno ve zjednodušené formě přestupkového řízení, v tzv. příkazním řízení, musí splňovat veškeré náležitosti rozhodnutí dle SpŘ¹⁵¹ a náležitosti dle ust. § 93 PřesZ spolu s modifikacemi uvedenými v ustanoveních § 90 (jde-li o vydání příkazu), případně § 91 (jde-li o ukládání pokuty příkazem na místě) a případně § 92 (jde-li o příkaz na místě a příkazový blok). Ustanovení § 90 – § 92, příp. § 93 PřesZ obsahují obecnou úpravu pro přestupkové řízení. V záležitostech těmito ustanoveními neupravenými

¹⁴⁶ Výši paušální částky stanoví Vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

¹⁴⁷ Dle ust. § 95 odst. 1 PřesZ.

¹⁴⁸ Dle ust. § 51 a násl. PřesZ.

¹⁴⁹ Dle ust. § 47 odst. 3 PřesZ.

¹⁵⁰ Dle ust. § 93 odst. 2 PřesZ.

¹⁵¹ Dle ust. § 67 – § 69, § 150 SpŘ.

se použijí subsidiárně ustanovení SpŘ. Zároveň příkaz představuje zefektivnění přestupkového řízení, protože krom jeho zjednodušení, vede i k jeho zrychlení.¹⁵²

Podle ust. § 150 SpŘ povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné. Jedná se o poměrně subjektivní hodnocení ze strany správního orgánu, nicméně podmínkou pro vydání příkazu je tak dostatečně zjištěný skutkový stav. Odborná literatura k tomu dodává, že: "*Stav věci nemusí být zjištěn přesně a úplně, což je v praxi stejně často nemožné, nýbrž postačí, že je zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.*"¹⁵³ Nejvyšší správní soud k této podmínce dodal, že v případě příkazního řízení jde o skutkové okolnosti, které nejsou sporné a další dokazování se zásadně neprovádí.¹⁵⁴ Příkaz může být prvním úkonem v řízení. Není-li příkaz prvním úkonem v řízení, nemusí obsahovat odůvodnění. V řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořízený podle zvláštního zákona tímž správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjišťování, pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení se s obsahem protokolu řádně vyzván, popřípadě pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu.¹⁵⁵

Obviněný z přestupku se může proti příkazu bránit odporem, který podá ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. O tom musí být poučen, zároveň s tím musí být poučen o tom, v jaké lhůtě tak může učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a u kterého správního orgánu se jej má podat, což je orgán, který příkaz vydal. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu (toto jeho podání bude posuzováno jako podnět k provedení přezkumného řízení dle ustanovení § 94 SpŘ). Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Pokud byl proti příkazu podán odpor, nelze obviněnému v řízení uložit jiný druh správního trestu s výjimkou

¹⁵² MATES, Pavel. Nad procesní úpravou správního trestání. In: *Trestněprávní revue* [online]. Praha: C. H. Beck, 2019, 31. 10., 2019 (10), s. 207 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=nrptembrhfpxi4s7geyf6427giydo&rowIndex=0#>

¹⁵³ POTĚŠIL, Lukáš. *Správní řád: komentář. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2020. Beckovy komentáře, s. 750.

¹⁵⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32.

¹⁵⁵ Dle ust. § 150 SpŘ.

napomenutí nebo vyšší výměru správního trestu, než mu byly uloženy příkazem. Uplatní se zde zákaz *reformationis in peius*. Ten však může být prolomen, pokud správní orgán v řízení změní právní kvalifikaci skutku. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Jestliže je vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nelze v něm uložit povinnost nahradit náklady řízení. Je-li účastník přítomen a plně uzná důvody vydání příkazu, považuje se stav věci za prokázaný a příkaz lze vydat na místě (*zvl. forma příkazu*), pokud uloží povinnost k peněžitému plnění do výše 10 000 Kč nebo povinnost k nepeněžitému plnění, jež účastník může uskutečnit ihned na místě. Odůvodnění příkazu lze nahradit vlastnoručně podepsaným prohlášením účastníka, že s uložením povinnosti souhlasí. Podepsáním prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. O této skutečnosti musí být účastník předem prokazatelně poučen. Proti příkazu vydanému na místě nelze podat odpor.¹⁵⁶

Podle ustanovení § 90 PřesZ, správní orgán může o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty. Byť to PřesZ zcela nevylučuje, nelze příkazem rozhodnout ani o ochranném opatření, což vyplývá z výše taxativně vymezených správních trestů, které lze příkazem uložit. Zároveň je třeba vzít v úvahu i to, že samotné uložení ochranného opatření vyžaduje, aby správní orgán zvážil celou řadu skutečností, než-li o opatření rozhodne, což by při vydání příkazu nemohl.¹⁵⁷ Příkazem lze uložit záruku za splnění povinnosti, popřípadě příkazovým blokem, jde-li o peněžitou záruku za splnění povinnosti.¹⁵⁸

Příkazem nelze rozhodnout v řízení zahájeném se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku,¹⁵⁹ o nároku na náhradu škody nebo o nároku na vydání bezdůvodného obohacení.¹⁶⁰ Dále PřesZ zakazuje vést příkazní řízení, má-li být uložen správní trest mladistvému, vyjma správního trestu pokuty ukládaného příkazem na místě, nebo osobě s omezenou svéprávností. Vyloučení mladistvého lze odůvodnit tím, že při nezkráceném řízení se obligatorně nařizuje

¹⁵⁶ Dle ust. § 150 SpŘ.

¹⁵⁷ PRÁŠKOVÁ, Helena. Příkaz v řízení o přestupku. In: *AUC IURIDICA* [online]. Praha: Karlova Univerzita, 2020, 66(2), s. 121-144 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné z: doi: 10.14712/23366478.2020.16

¹⁵⁸ Dle ust. § 83 PřesZ.

¹⁵⁹ Dle ust. § 79 PřesZ.

¹⁶⁰ Dle ust. § 70, 89 PřesZ.

ústní jednání,¹⁶¹ za účasti zákonného zástupce a orgánu sociálně-právní ochrany dětí.¹⁶²

PřesZ ani SpŘ neupravují otázku společného příkazu. Ohledně této otázky Ministerstvo vnitra v rámci své metodické pomoci zastává stanovisko, podle kterého nedoporučuje vydat jako jediný („společný“) příkaz, kterým by byly projednány přestupky více pachatelů, byť spolu souvisejí, byť jejich skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, neboť pro vydání společného příkazu nejsou splněny podmínky – nevedlo se žádné společné řízení, nevydává se společné rozhodnutí. V případě přestupků více pachatelů je vhodné vydat každému samostatný příkaz a přestupky těch, kteří podají odpor, budou ze zákona sloučeny do společného řízení. V praxi se společný příkaz jeví problematickým, neboť pokud by práva podání odporu využil např. pouze jediný z obviněných, ze zákona bude příkaz (jako celek) zrušen, tedy i v částech týkajících se přestupků ostatních obviněných (kteří odpor nepodali). V návaznosti na tuto skutečnost by v důsledku pokračování v řízení obviněným, kteří odpor nepodali, hrozilo, že v případě rozhodnutí o vině jim kromě správního trestu bude navíc uložena i povinnost nahradit náklady řízení.¹⁶³

Ohledně společného příkazu pak Bohadlo a spol. uvádí, že: *„Pokud jsou splněny podmínky pro společné řízení dle § 88 přestupkového zákona, vydává správní orgán na místo společného rozhodnutí (§ 140 odst. 7 spr. řádu) analogicky společný příkaz, přičemž musí dodržet pravidla pro ukládání správních trestů za více přestupků (§ 41 přestupkového zákona).“*¹⁶⁴

S ohledem na výklad uplatňovaný Ministerstvem vnitra a s ohledem, že Bohadlo odkazuje na ust. § 41 PřesZ, které upravuje ukládání trestů za dva nebo více přestupků téhož pachatele, jsem toho názoru, že společný příkaz je možné

¹⁶¹ Dle ust. § 80 odst. 2 PřesZ.

¹⁶² PRÁŠKOVÁ, Helena. Příkaz v řízení o přestupku. In: *AUC IURIDICA* [online]. Praha: Karlova Univerzita, 2020, 66(2), s. 121-144 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné: doi: 10.14712/23366478.2020.16

¹⁶² Dle ust. § 79 PřesZ.

¹⁶³ Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 5. 12. 2017. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

¹⁶⁴ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA, S. a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

vydat pouze v případě více přestupků jednoho pachatele, budou-li při vydání příkazu splněny podmínky společného řízení těchto přestupků.¹⁶⁵

PřesZ ani SpŘ nestanoví horní hranici pro uložení pokuty příkazem (je tomu tak pouze v případě příkazu o uložení pokuty na místě). Přestože v případě příkazu vydaného po zahájení řízení zákon výslovně nepožaduje, aby takovýto příkaz obsahoval odůvodnění, jsem osobně toho názoru, že je v zájmu správního orgánu, aby nedošlo k podání odporu a příkaz se tak stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Proto je na uvážení správního orgánu, zda není účelné odůvodnění vypracovat. Pakliže totiž správní orgán obviněnému nezdůvodní všechny výrokové části rozhodnutí, podání odporu lze očekávat. Pokud by bylo přikročeno k variantě bez odůvodnění, domnívám se, že by bylo vhodné v odůvodnění příkazu alespoň stručně vysvětlit institut příkazu, tj. proč se vydává např. bez ústního jednání (že není pochybnosti o tom, že se obviněný přestupku dopustil), nicméně dostáváme se tak zpět k otázce účelnosti odůvodnění.

PřesZ ani SpŘ neznají institut vzdání se odporu. K tomuto Fiala uvádí, že podání odporu je subjektivním právem účastníka, které je plně v dispozici účastníka a je na účastníkovi, zda tohoto práva využije.¹⁶⁶ K tomu rovněž Jemelka uvádí, že vzdání se podání odporu je možné analogicky k možnosti vzdání se práva odvolání podle ust. § 81 SpŘ.¹⁶⁷

S jistým zjednodušením lze říci, že příkaz, je-li prvním úkonem v řízení, fakticky slučuje zahájení přestupkového (příkazního) řízení¹⁶⁸ a na něj bezprostředně navazující ukončení tohoto řízení vydáním meritorního rozhodnutí. K „zahájení“ a zároveň nepravomocnému ukončení řízení dojde doručením příkazu. V souvislosti s doručením příkazu jako prvního úkonu v řízení je nutné zmínit závěr ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, který se zabýval otázkou doručení příkazu fikcí v řízení o přestupku, je-li příkaz prvním úkonem v řízení, a uzavřel, že příkaz podle ust.

¹⁶⁵ Dle ust. § 88 odst. 1 PřesZ.

¹⁶⁶ FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HORZINKOVÁ, E. a další. *Správní řád: Praktický komentář* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2020 [cit. 21. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/258/1/2>

¹⁶⁷ JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích: komentář. 2. vydání.* Praha: C.H. Beck, 2020. Beckova edice komentované zákony, s. 741.

¹⁶⁸ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2013, č. j. 1 As 51/2013-58.

§ 90 PřesZ lze zásadně doručit tzv. fikcí podle § 24 odst. 1 SpŘ, a to i tehdy, je-li prvním úkonem v řízení o přestupku.¹⁶⁹

4. 4. 2. Příkaz na místě, příkazový blok

Podmínky pro vydání zvláštní formy příkazu, tzv. příkazu na místě jsou obecně upraveny v ustanovení § 150 SpŘ. Příkaz lze vydat na místě, je-li účastník (osoba, které je ukládána povinnost) přítomen a uzná bez výhrad důvody vydání příkazu, čímž se považuje stav věci za prokázaný, zároveň se tím účastník vzdává práva na podání opravného prostředku. O této skutečnosti musí být účastník předem prokazatelně poučen. V příkazu vydaném na místě se uloží povinnost k peněžitému plnění nepřevyšujícímu 10 000 Kč nebo povinnost k nepeněžitému plnění, jež účastník může uskutečnit hned na místě. Odůvodnění příkazu na místě lze nahradit vlastnoručně prohlášením účastníka, že s uložením povinnosti souhlasí. Podepsáním výše uvedeného prohlášení se příkaz stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Proti příkazu vydanému na místě se nelze bránit odporem.¹⁷⁰

Ustanovení § 91 a § 92 PřesZ obsahují zvláštní úpravu podmínek pro vydání zvláštní formy příkazu na místě, tzv. příkazového bloku. Zvláštní podmínky vydání příkazového bloku jsou stanoveny pro uložení správního trestu pokuty a pro uložení peněžité záruky za splnění povinnosti podle ustanovení § 83 PřesZ.

Bude-li tedy ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti příkazem na místě, bude tak učiněno ve formě příkazového bloku. Pokud bude ukládána povinnost k nepeněžitému plnění (např. uložení nepeněžité záruky za splnění povinnosti nebo zabránění věci) bude tak učiněno ve formě příkazu na místě (viz § 150 odst. 5 SpŘ).¹⁷¹

Podle ustanovení § 91 PřesZ správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nepostačuje domluva, jakožto neformální vyřízení přestupku, které nebude evidováno v evidenci přestupku. Další podmínkou je ta, že obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je PO nebo podnikající FO, souhlasí se zjištěným stavem věci, dále pak s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty

¹⁶⁹ Závěr č. 171 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 14. 2. 2020. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

¹⁷⁰ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání*. Praha: Leges, 2019, s. 235-236.

¹⁷¹ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 401.

a její výši a s vydáním příkazového bloku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nepřesahující 10 000 Kč, pokud nestanoví zvláštní zákon jinou hranici. Mladistvému obviněnému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2 500 Kč, to však neplatí, je-li mladistvý podnikající FO.¹⁷² Toto ustanovení zároveň vymezuje, jaké další orgány, a za jaké přestupky, mohou pokutu příkazem na místě, kromě příslušného správního orgánu, uložit.

Podle ustanovení § 92 PřesZ, je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení. Zároveň toto ustanovení upravuje náležitosti příkazového bloku.¹⁷³

Správní orgány odebírají příkazové bloky od příslušného celního úřadu, plyne-li výnos do státního rozpočtu nebo jiného veřejného rozpočtu, s výjimkou rozpočtu kraje nebo rozpočtu obce, a od krajského úřadu, plyne-li výnos do rozpočtu kraje nebo do rozpočtu obce. Příkazové bloky vydává Ministerstvo financí. Vzory příkazových bloků na pokuty na místě nezaplacené, na pokuty na místě zaplacené a na peněžitě záruky za splnění povinnosti jsou zveřejněny na stránkách Ministerstva financí ČR.¹⁷⁴

Vydat příkaz na místě lze i po zahájení nezkráceného řízení o přestupku, jsou-li splněny předpoklady pro jeho vydání.¹⁷⁵

Z pohledu mé praxe u komise pro projednávání přestupků mohu uvést, že je evidentní a logické, že vydání rozhodnutí, kterým je obviněný uznán vinným z přestupku je spolu s odložením věci a zastavením řízení nejběžnějším způsobem vyřízení oznámeného přestupku. Pro ilustraci uvádím statistiku rozhodnutí o uznání viny za roky 2020-2022 v rámci činnosti komise pro projednávání přestupků (viz Příloha č. 1). Z údajů vyplývá, že v letech 2021-2022 se jednalo o způsob vyřízení zhruba čtvrtiny oznámených přestupků, v každém z uvedených roků, a v roce 2020

¹⁷² BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář*, 2. vydání [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 18. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

¹⁷³ Dle ust. § 92 odst. 2 PřesZ.

¹⁷⁴ Vzory příkazových bloků. Příkazové bloky. *Ministerstvo financí ČR* [online]. Praha: MFČR, c2005 [cit. 21. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/uzemni-rozpocety/prikazove-bloky/vzory-prikazovych-bloku/>

¹⁷⁵ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 401-402.

přibližně třetiny oznámených přestupků. Rovněž tak je z údajů patrné, že komisí je standardně používána forma příkazu, v roce 2020 se jednalo o formu přibližně 60 % rozhodnutí o uznání viny, v roce 2021 o formu cca 25 % rozhodnutí o uznání viny a v roce 2022 o formu 25 % rozhodnutí o uznání viny. Zároveň je nutné uvést, že se ve všech případech jedná výhradně o příkaz vydávaný před zahájením řízení. Příkaz vydávaný po zahájení řízení není komisí používán. Komise při rozhodování nepoužívá ani formu příkazu na místě, ani formu příkazového bloku. Pokud se jedná o vydávání „společného“ příkazu, je komisí takovýto příkaz vydáván, pouze jedná-li se o případ více přestupků jednoho pachatele při splnění podmínek společného řízení. Nicméně nejde o nijak převažující typ příkazu v rámci činnosti komise, jedná se o jednotky případů v daném roce.

Pro ilustraci zároveň připojuji v příloze č. 10 blanketní vzor rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným ze spáchání přestupku a v příloze č. 11 blanketní vzor příkazu, jakožto prvního úkonu v řízení používaný komisí v rámci projednávání přestupků.

4. 5. Rozhodnutí o schválení dohody o narovnání

Toto rozhodnutí představuje součást institutu narovnání podle ustanovení § 87 PřesZ. Narovnání představuje tzv. odklon, tedy odchylku od standardního průběhu přestupkové řízení, kdy je věc vyřešena odlišným způsobem. Jde tak o vyřešení projednávaného přestupku bez vyslovení viny, s tím spojených negativních následků (zápis do evidence přestupků) a uložení správního trestu.¹⁷⁶ Narovnáním nedojde k vyslovení viny obviněného, bude však založena překážka věci rozhodnuté.¹⁷⁷ Dohoda o narovnání představuje meritorní řešení věci (předmětu přestupkového řízení).¹⁷⁸ Dohodu o narovnání uzavírá obviněný a poškozený za podmínek stanovených v ustanovení § 87 PřesZ. První podmínkou je, aby způsob vyřízení věci nebyl v rozporu s veřejným zájmem, zároveň byl dostačující k povaze a závažnosti přestupku, k míře, jakou byl veřejný zájem přestupkem dotčen a osobě obviněného a jeho poměrům.¹⁷⁹ Veřejný zájem je neurčitým právním pojmem, tudíž ho nelze zcela přesně právně definovat, správní

¹⁷⁶ BALOUNOVÁ, Jana. Institut narovnání v přestupkovém právu. In: *Acta Iuridica Olomucensia* [online]. Olomouc: Univerzita Palackého, 2019, 14(1), s. 23-35 [cit. 18. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=819103>

¹⁷⁷ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII. volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

¹⁷⁸ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 376.

¹⁷⁹ Dle ust. § 87 odst. 1 písm. a) PřesZ.

orgán jej tak musí posoudit v konkrétním případě.¹⁸⁰ Druhým kritériem je, že obviněný prohlásí, že daný skutek spáchal a neexistují důvodné pochybnosti o tom, že své prohlášení neučil svobodně, vážně a určitě.¹⁸¹ Třetí podmínkou je úhrada škody nebo vydání bezdůvodného obohacení poškozenému, který tedy musí být účastníkem řízení.¹⁸² Poslední, tedy čtvrtá podmínka, která musí být splněna, stanovuje, aby obviněný složil na účet správnímu orgánu peněžní částku určenou k veřejně prospěšným účelům.¹⁸³ Jsou-li všechny podmínky splněny, správní orgán tuto dohodu rozhodnutím schválí.

Kromě náležitostí dle SpŘ, ust. § 93 odst. 3 PřesZ stanoví, které další náležitosti se ve výrokové části uvádí. Konkrétně půjde o popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku, forma zavinění u obviněného, který je FO, výrok o schválení dohody o narovnání, obsah dohody o narovnání zahrnující výši nahrazené škody nebo výši vydaného bezdůvodného obohacení, popřípadě způsob jiného odčinění škody nebo bezdůvodného obohacení vzniklých přestupkem, výše částky určené k veřejně prospěšným účelům s uvedením jejího příjemce, výrok o zastavení řízení, výrok o náhradě nákladů řízení a údaj o tom, že osoba, která uzavřela dohodu o narovnání, je právním nástupcem PO, která se dopustila přestupku, popřípadě osobou, která pokračuje v podnikatelské činnosti zemřelé podnikající FO, která se dopustila přestupku.

Z pohledu mé praxe u komise pro projednávání přestupků mohu uvést, že četnost využití institutu dohody o narovnání, tedy i rozhodnutí o schválení této dohody, je v rámci činnosti komise nulová (viz Příloha č. 1). Z údajů je patrné, že v letech 2020-2022 nebyl využit tento institut ani jednou a nejinak tomu bylo i v letech předcházejících. Domnívám se, že roli v tomto hraje jednak povaha přestupků svěřených k projednávání komisí,¹⁸⁴ kdy se jedná o relativně nekomplikované případy, kdy ne vždy je jejich součástí prvek škody či bezdůvodného obohacení a jednak postoj většiny účastníků (obvinění, příp. poškození) k řízení před komisí, kdy většinově se tito rekrutují z vyloučených lokalit a nemají valný zájem na aktivní účasti v řízení a na řešení projednávaného přestupku žádnou formou.

¹⁸⁰ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č.j. 2 As 11/2003-164.

¹⁸¹ Dle ust. § 87 odst. 1 písm. b) PřesZ.

¹⁸² Dle ust. § 87 odst. 1 písm. c) PřesZ.

¹⁸³ Dle ust. § 87 odst. 1 písm. d) PřesZ.

¹⁸⁴ Dle ust. § 4 odst. 2, § 5, § 7 a § 8 PřesNěkt.

4. 6. Společné rozhodnutí

Obecná úprava podmínek vedení společného řízení, jakožto zvláštního druhu řízení, pro přestupkové řízení je obsažena v ustanovení § 88 PřesZ. Zároveň se jedná o úpravu speciální vůči obecné úpravě společného řízení podle ustanovení § 140 SpŘ. Další odchýlnou úpravu podmínek pro vedení společného řízení mohou obsahovat zvláštní zákony. Vedení společného řízení je projevem zásady hospodárnosti řízení (dle § 6 odst. 1 SpŘ), zároveň mají správní orgány dbát vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s tímíží právy nebo povinnostmi dotčené osoby (dle § 8 odst. 1 SpŘ). V rámci společného řízení dochází k uplatnění absorpční zásady zakotvené v § 41 odst. 1 PřesZ a zásady asperační upravené v ust. § 41 odst. 2 PřesZ při ukládání správních trestů za sbíhající přestupky, kdy za klíčovou lze považovat zásadu absorpční, která spočívá v absorpci správních trestů.¹⁸⁵ Tak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud.¹⁸⁶ Nicméně rovněž dle Nejvyššího správního soudu nepředstavuje nevedení společného řízení vadu, kvůli níž by bylo nutné rozhodnutí správního orgánu zrušit, byla-li dodržena absorpční zásada.¹⁸⁷

PřesZ stanoví podmínky pro vedení povinného společného řízení. K vedení společného řízení se přistoupí, pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný týž věcně, místně, funkčně správní orgán. Společné řízení se povede rovněž, projednávají-li se přestupky více podezřelých, jestliže spolu souvisejí, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k jejich projednání je příslušný tentýž správní orgán. Ve společném řízení se projednání přestupky spáchané před zahájením řízení o prvním přestupku. Pokud se více mladistvých podezřelých dopustilo více přestupků, které spolu souvisejí, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k rozhodnutí o těchto přestupcích je příslušný týž správní orgán, projednají se ve společném řízení, jestliže je to vhodné z hlediska zjištění stavu věci, hospodárnosti a rychlosti řízení a s přihlédnutím k osobám mladistvých podezřelých. Pokud se mladistvý podezřelý a jiný podezřelý dopustili více

¹⁸⁵ MALAST, Jan. Společné řízení o přestupcích – vždy ve prospěch pachatele?. In: *AUC IURIDICA* [online]. Praha: Univerzita Karlova, 2020, 66(2), s. 145-158 [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné z: doi: 10.14712/23366478.2020.17

¹⁸⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2005, č. j. 6 As 57/2004-54.

¹⁸⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2021, č. j. 2 As 5/2020.

přestupků, které spolu souvisejí, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy a k rozhodnutí o těchto přestupcích je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení, jestliže je to nezbytné z hlediska zjištění stavu věci a není to na újmu mladistvého podezřelého. K urychlení řízení nebo z jiného důležitého důvodu lze jednotlivý skutek ze společného řízení usnesením vyloučit a vést o něm samostatné řízení.¹⁸⁸ Usnesení o vyloučení věci ze společného řízení je vyloučeno ze soudního přezkumu.¹⁸⁹

Výsledkem společného rozhodnutí je vydávání společné rozhodnutí (§ 140 odst. 7 SpŘ). Jestliže jsou k přezkoumávání výroků společného rozhodnutí v odvolacím řízení příslušné různé odvolací správní orgány, vydává se více rozhodnutí, z nichž každé zahrnuje výroky, k jejichž přezkoumávání je příslušný jediný odvolací správní orgán. Pokud se výroky takových společných rozhodnutí podmiňují, má odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem odkladný účinek i vůči rozhodnutí s navazujícím výrokem. Jestliže byla odvoláními napadena obě tato rozhodnutí a nelze-li věc vyřídit podle § 87 SpŘ, tedy autoremedurou, správní orgán I. stupně řízení o odvolání proti rozhodnutí s navazujícím výrokem přeruší až do doby skončení řízení o odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem. Jestliže bylo odvoláním napadeno pouze rozhodnutí s podmiňujícím výrokem, nabývá rozhodnutí s navazujícím výrokem právní moci dnem právní moci rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem; zrušení nebo změna rozhodnutí s podmiňujícím výrokem je však důvodem obnovy řízení.¹⁹⁰

V případě společného řízení o více přestupcích jednoho pachatele (§ 88 odst. 1 PřesZ) i společného řízení o přestupcích více pachatelů (§ 88 odst. 2 PřesZ) se tedy vede jedno společné řízení, zakládá se jeden spis (§ 140 odst. 5 SpŘ) a vydává se jedno společné rozhodnutí (§ 140 odst. 7 SpŘ). Toto společné rozhodnutí musí obsahovat obsahové a formální náležitosti rozhodnutí stanovené ustanoveními § 67 - § 69 SpŘ, případně další náležitosti vyplývající např. z ustanovení § 93 či § 86 či 89 PřesZ.

Ne úplně jednoznačné se mi jeví řešení otázky formy společného rozhodnutí v případě společného řízení o více přestupcích jednoho pachatele (§ 88 odst. 1) při

¹⁸⁸ Dle ust. § 88 PřesZ.

¹⁸⁹ Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021, č. j. 56 A 2/2021-6.

¹⁹⁰ KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J. a další. *Správní řád: Komentář* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/437/1/2>

vícečinném souběhu, pokud např. z jednoho přestupku bude obviněný uznán vinným a u dalšího ze společně projednávaných přestupků je dán důvod pro zastavení řízení, o němž má být rozhodnuto usnesením, které se pouze poznamenává do spisu nebo je dán důvod pro zastavení řízení, o čemž má být rozhodnuto usnesením, které se oznamuje.

Ohledně otázky formy společného rozhodnutí pak Bohadlo a spol. uvádí, že ve společném řízení: „... se principálně vydává pouze jedno rozhodnutí, přičemž takové rozhodnutí bude ve své výrokové části (§ 68 odst. 2 spr. řádu) obsahovat vícero výroků, a to v závislosti na tom, kolik přestupků je ve společném řízení projednáváno. Pouze v případě, kdyby byly k přezkoumání výroků společného rozhodnutí v odvolacím řízení příslušné různé odvolací správní orgány, vydává se více rozhodnutí tak, aby každé rozhodnutí zahrnovalo ty výroky, k jejichž přezkoumání je příslušný jediný odvolací správní orgán. Ve společném řízení může připadat v úvahu nabytí právní moci pouze části rozhodnutí v případech, kdy je podáno odvolání pouze proti některým výrokům (§ 93) rozhodnutí o přestupku. ... Částečné právní moci by ale mohl nabýt např. výrok o zastavení řízení o skutku, který se nestal nebo není přestupkem [§ 86 odst. 1 písm. a)] a proti němuž nesměřovalo odvolání. V případě, že se u některých skutků zastavuje řízení, nevydává se usnesení (§ 86), ale použije se "vyšší" forma rozhodnutí. Nebylo by logické pouze z důvodu formy rozhodnutí vylučovat věc ze společného řízení a vydávat usnesení o zastavení řízení.¹⁹¹

Podle závěru poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a ke správnímu trestání, pokud správní orgán provádí společné řízení o více přestupcích jednoho obviněného (jedná se pouze o vícečinný souběh) a pokud je tento obviněný v části projednávaných přestupků uznán vinným a je mu uložena sankce a v části přestupků správní orgán zjistí, že obviněný skutek nespáchal, skutek není přestupkem nebo se mu nepodařilo účastníkovi prokázat spáchání přestupku, vydá správní orgán rozhodnutí, v němž rozhodne o vině obviněného za spáchání přestupku a o správním trestu za přestupek. Ve zbytku pak rozhodne usnesením podle § 66 odst. 2 SpŘ o zastavení řízení.¹⁹²

¹⁹¹ BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář*, 2. vydání [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 18. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

¹⁹² Závěr č. 47 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 6. 11. 2006. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

V návaznosti na tento závěr Ministerstvo vnitra poskytlo výklad, že pokud se vede společné řízení dle § 88 odst. 1 PřesZ a správní orgán v něm dojde k závěru, že v části řízení je nutné řízení zastavit a v části řízení o přestupku lze rozhodnout o vině, je správní orgán povinen ve věci přestupku, kde je obviněný uznán vinným vydat rozhodnutí (dle ust. § 93 PřesZ, § 68 a násl. SpŘ). Nicméně v té části, kde bude řízení zastavovat, vydá správní orgán samostatné usnesení (dle ust. § 86 PřesZ), které účastníkům oznamuje, nebo pouze poznamená do spisu. Dle výkladu Ministerstva vnitra není možné rozhodnout jedním rozhodnutím, kterým bude rozhodnuto jak o vině a trestu, tak o zastavení řízení. Překážku spatřuje v ust. § 76 odst. 1 SpŘ, které stanoví, že v případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením. Ust. § 86 PřesZ pak ve všech případech ukládá správnímu orgánu řízení zastavit usnesením. Pokud se usnesení o zastavení řízení účastníkům oznamuje, mohou se proti němu odvolat, stejně jako u rozhodnutí, a odvolací orgán bude posuzovat rozhodnutí i usnesení, postupem podle § 98 PřesZ a § 89 až 92 SpŘ, každé zvlášť.¹⁹³

Nicméně tento výklad byl Ministerstvem vnitra korigován při konzultačním dni dne 10. 3. 2020 tak, že: *„V souladu se zákonem jsou obě nastíněné varianty, tj. vydání samostatného rozhodnutí o vině a trestu a samostatného usnesení o zastavení řízení, nebo vydání jediného rozhodnutí se samostatnými výroky. Ve druhém případě bude nutné k jednotlivým výrokům připojit rozdílná poučení. Jednotlivé výroky pak mohou nabýt samostatně právní moci. ... Záviset bude tedy na preferenci správního orgánu, zda zvolí úspornější variantu, nebo zda se přikloní k samostatným rozhodnutím z důvodu (pro něj) větší přehlednosti. Za předpokladu, že bude rozhodnutí dostatečně určité a srozumitelné, nadřízený správní orgán nebude mít důvod pro zrušení nebo změnu rozhodnutí ani v jednom z nastíněných případů. Tento přístup se promítne i do praxe odboru všeobecné správy, který doposud jako nadřízený správní orgán vycházel z preference samostatných rozhodnutí (viz závěry z předchozích konzultačních dnů). Ukazuje se však, že takový přístup může být pro správní orgány nepraktický (vyhotovování a doručování samostatných dokumentů může představovat nadbytečnou administrativní zátěž, mohou vznikat pochybnosti stran společného řízení na úrovni odvolacího orgánu apod.), přičemž zákon nebrání tomu, aby správní orgány vydávaly ve společném*

¹⁹³ Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 5. 12. 2017. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

řízení v souladu s § 140 odst. 7 správního řádu společné rozhodnutí, které může mít podle okolností jak meritorní, tak procesní povahu. ¹⁹⁴

Osobně se v této otázce přikláním k variantě jednoho společného rozhodnutí s několika výrokovými částmi o jednotlivých přestupcích téhož obviněného, neboť to dle mého názoru odpovídá smyslu společného řízení a společného rozhodnutí dle ust. § 140 SpŘ. Problém ohledně formy společného rozhodnutí nenastává u jednočinného souběhu přestupků, neboť se zde jedná o jeden skutek. Jak uvádí Prášková: *„Skutečnost, že se nepotvrdilo podezření ze spáchání dalších přestupků nebo se je nepodařilo prokázat, se uvede v odůvodnění rozhodnutí. Není možné ohledně jednoho skutku obviněného uznat vinným a zároveň zastavit řízení.* ¹⁹⁵

Z pohledu mé praxe u komise pro projednávání přestupků mohu uvést, že vzhledem k povinnému společnému řízení je forma společného rozhodnutí v rámci přestupkového řízení velmi frekventovanou. Pro ilustraci uvádím statistiku společných řízení vedených komisí a společných rozhodnutí vydaných komisí za roky 2020-2022 (viz Příloha č. 1). Z údajů vyplývá, že v roce 2020 tvořila společná řízení přibližně 40 % všech zahájených řízení, v roce 2021 zhruba 35 % všech zahájených řízení a v roce 2022 53 % všech zahájených řízení. Ve všech případech společného řízení je komisí vydáváno společné rozhodnutí, přičemž komisí je preferována výlučně forma jednoho společného rozhodnutí.

Pro ilustraci zároveň připojuji v příloze č. 12 blanketní vzor společného rozhodnutí používaný správním orgánem v rámci projednávání přestupků.

¹⁹⁴ Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 10. 3. 2020. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

¹⁹⁵ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik, s. 388.

Závěr

Jak jsem již ostatně uvedla v úvodu, cílem této práce bylo vymezení některých problematických otázek souvisejících s rozhodnutími, kterými je ukončováno projednávání přestupku u správního orgánu I. stupně tak, jak se mi je podařilo identifikovat s ohledem na praktické zkušenosti a informace, které jsem získala během praxe u komise pro projednávání přestupků. Po jejich vymezení jsem se pokusila navrhnout možná východiska řešení těchto otázek příkloněním se k některému názoru uvedenému v literatuře nebo uvedením řešení problému v judikatuře soudů, či případně uvedením vlastních způsobů možného řešení. Zároveň jsem se pokusila o vymezení platné právní úpravy výše uvedených typů rozhodnutí a alespoň o částečné porovnání s vlastními osobními zkušenostmi a informacemi získanými z praktického rozhodování na úrovni správního orgánu I. stupně.

První kapitulu této práce jsem věnovala stručné charakteristice přestupkového řízení. Dále jsem v první kapitole práce věnovala prostor právní úpravě přestupkového řízení, jakožto součásti právní úpravy přestupkového práva a součásti správního práva trestního. Za výchozí pramen pro oblast přestupkového práva lze jednoznačně považovat Ústavu a Listinu, byť neobsahují ustanovení, které by se výslovně vztahovalo na správní delikty, resp. přestupky, je třeba řadu ústavních požadavků a ústavně garantovaných práv, které se vztahují k oblasti trestního práva, vztáhnout i na oblast správního trestání. Dalšími prameny jsou i mezinárodní smlouvy, zejména pak EÚLP, MPOPP a Úmluva o právech dítěte. Jako další prameny dále v této kapitole uvádím PřesZ, PřesNěkt a zvláštní zákony. Nelze opomenout ani roli SpŘ, kdy v souvislosti s ním jsem vymezila rovněž poměr subsidiarity a speciality právních předpisů upravujících přestupkové řízení. V souvislosti s prameny jsem též zmínila využití analogie s právními předpisy trestního práva.

V kapitole druhé jsem se již soustředila na vymezení náležitostí, forem a vlastností správního rozhodnutí, tedy i rozhodnutí v přestupkovém řízení. Správní rozhodnutí je jednostranným úkonem, který je činěn správním orgánem a upravuje právní poměry individuálně určených adresátů, kteří stojí vně rozhodujícího

orgánu.¹⁹⁶ V této souvislosti jsem do druhé kapitoly zahrнула rovněž stručné pojednání o lhůtách pro vydání rozhodnutí a o oznamování rozhodnutí.

V kapitole třetí, kterou společně s kapitolou čtvrtou, považuji za stěžejní kapitoly této práce, jsem se již naplno soustředila na rozhodnutí, kterými je ukončováno projednávání přestupku u správního orgánu I. stupně, a to konkrétně na rozhodnutí vydávaná správním orgánem před zahájením přestupkového řízení. Nejprve jsem se zaměřila na rozhodnutí o předání věci, kde jsem vymezila důvody, kdy k předání věci dochází, zároveň jsem zmínila jeho obsahové a formální náležitosti. Jako další rozhodnutí vydávané ve stadiu před zahájením řízení o přestupku jsem uvedla rozhodnutí o odložení věci, vymezila jsem důvody pro obligatorní a fakultativní odložení věci, dotkla jsem se též otázky vyrozumívání podezřelého o odložení věci.

Čtvrtá kapitola práce byla věnována rozhodnutím po zahájení přestupkového řízení, v jejichž důsledku dochází k ukončení projednávání přestupku u správního orgánu I. stupně včetně rozhodnutí správního orgánu ve věci samé. Jako první jsem uvedla rozhodnutí o předání věci, kdy podmínkám pro vydání tohoto rozhodnutí jsem se věnovala již ve třetí kapitole této práce. Jako další rozhodnutí jsem zmínila rozhodnutí o postoupení věci. V pořadí třetím rozhodnutím, kterému jsem se v této kapitole věnovala, bylo rozhodnutí o zastavení řízení, kde, obdobně jako u rozhodnutí o odložení věci, jsem charakterizovala obligatorní a fakultativní důvody vedoucí k zastavení řízení. V pořadí čtvrtým rozhodnutím, na které jsem se soustředila, bylo rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným. V rámci této podkapitoly jsem se snažila především vymezit obsahové náležitosti stanovené PřesZ, konkrétně specifika výrokové části tohoto rozhodnutí. Dále, v souvislosti s rozhodnutím, kterým se obviněný uznává vinným, jsem se věnovala příkazu, který je vydán v rámci příkazního řízení, kdy kromě jeho obsahových, formálních náležitostí, možnosti podání odporu, jsem se též zabývala otázkami spojenými s vydáním společného příkazu a s odůvodňováním příkazu vydaného po zahájení řízení. Rovněž tak část čtvrté kapitoly byla věnována příkazu na místě a příkazovému bloku, podmínkám jejich vydání. V další části čtvrté kapitoly jsem se zaměřila na rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, která představuje odklon od běžného průběhu přestupkového řízení. Dohodu uzavírá

¹⁹⁶ KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J. a další. *Správní řád: Komentář* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 25. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/437/1/2>

obviněný a poškozený, a to za podmínek, které jim stanoví PřesZ. Pakliže jsou tyto podmínky splněny, správní orgán ji rozhodnutím schválí. Jako posledního rozhodnutí jsem se věnovala rozhodnutí společnému, které je vzhledem k povinnému společnému řízení v zákonem stanovených případech zmíněnou komisí hojně používané, přičemž jsem se zabývala i otázkou formy společného rozhodnutí při rozhodování ve společném řízení.

V souvislosti s třetí a čtvrtou kapitolou považuji za nutné vyzdvihnout Přílohu č. 1 mé práce, která obsahuje statistické údaje a informace ohledně reálného rozhodování komise pro projednávání přestupků, u níž jsem absolvovala praxi. Tyto informace se mi podařilo získat během této praxe a představují statistiku rozhodnutí vydaných komisí za roky 2020-2022, a to ve struktuře odpovídající typům rozhodnutí, na které jsem se zaměřila ve své práci. Tyto údaje a informace byly důležitým podkladem pro některé mé závěry obsažené v této práci.

Na základě poznatků z praxe mohu konstatovat, že v podstatě jediný důvod, kdy při činnosti komise dochází k předání věci jinému správnímu orgánu, představuje místní nepřislusnost, jak plyne z mnou zpracované statistiky, a to v souvislosti s tzv. distančními delikty. Co se týče předání věci OČTŘ, komise tento institut nevyužívá, volí postup, kdy spis zašle k posouzení státnímu zastupitelství k zaujetí stanoviska, zda se o trestný čin jedná, či nikoliv, což nepovažuji za postup nejvhodnější.

V souvislosti s rozhodnutím o odložení věci jsem došla k závěru, že je institutem velmi užívaným. Jak se mi podařilo zjistit, ve všech třech letech odložení věci představovalo nejčastěji vydávaný druh rozhodnutí a způsob vyřízení téměř poloviny oznámených přestupků. Zároveň nejčastějším důvodem odložení věci je neposkytnutí souhlasu se zahájením řízení,¹⁹⁷ nicméně není to však důvod jediný.

Dále ze statistiky vyplývá, že institut postoupení věci, jakožto způsob změny místní příslusnosti po zahájení řízení, není komisí využíván, tedy sama věc nepostupuje, ani jí věc není postupována.

Naopak ohledně rozhodnutí o zastavení řízení, mohu vyslovit názor, že je institutem hojně užívaným, což vyplývá ze statistiky, kdy v letech 2021-2022 představovalo způsob vyřízení zhruba čtvrtiny věcí. Nejčastěji k zastavení řízení dochází z důvodu dle § 86 odst. 1 písm. c) PřesZ, jelikož spáchání skutku, o němž se řízení vede, není obviněnému prokázáno.

¹⁹⁷ Dle ust. § 76 odst. 4 PřesZ.

Rozhodnutí, kterým se obviněný uznává vinným je společně s rozhodnutím o odložení věci a rozhodnutím o zastavení řízení nejběžnější způsob vyřízení oznámeného přestupku. Velmi využívanou formou rozhodnutí o uznání viny pak představuje příkaz, v roce 2020 se jednalo o formu přibližně 60 % rozhodnutí o uznání viny, v roce 2021-2022 o formu 25 % rozhodnutí o uznání viny. Ve všech případech se jednalo o příkaz vydaný před zahájením řízení. Co se týče „společného příkazu“, komise jej vydává pouze v případech více přestupků jednoho pachatele při splnění podmínek společného řízení. Forma příkazu na místě, ani příkazového bloku není komisí využívána.

Totéž platí i pro rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, ani tento institut není komisí v rámci její činnosti využíván. Mám za to, že v tom hraje roli jednak povaha přestupků (jedná se o relativně nekomplikované případy), a jednak postoj účastníků k řízení před komisí, jelikož nemají valný zájem na aktivní účasti v řízení.

V souvislosti se společným rozhodnutím mohu vyslovit názor, že je institutem velmi frekventovaným, což ostatně vyplývá ze statistiky, kdy v roce 2020 tvořila společná řízení zhruba 40 % všech zahájených řízení, v roce 2021 přibližně 35 % a v roce 2022 tvořila společná řízení 53 % všech zahájených řízení, kdy ve všech případech společného řízení je komisí vydáváno společné rozhodnutí a preferována výlučně forma jednoho společného rozhodnutí.

Zároveň jsem pro ilustraci jako součást své práce připojila vzory některých rozhodnutí, na které jsem se ve své práci zaměřila. Z pohledu své praxe u komise mohu konstatovat, že jde o praktickou pomůcku s frekventovaným použitím.

Na závěr mé diplomové práce bych chtěla podotknout, že právní úpravu typů rozhodnutí, na které jsem se ve své práci zaměřila, považuji za dostačující, s tím, že tato úprava je při rozhodování komise respektována. V praktickém rozhodování a postupu komise je samozřejmě možné identifikovat některé variantní postupy, které se nedrží striktně zákonné úpravy, nicméně nejedná se o žádné excesy překračující meze zákonné úpravy.

Seznam použité literatury

FIALA, Zdeněk, Kateřina FRUMAROVÁ, Eva HORZINKOVÁ a další. *Správní právo trestní. 2. aktualizované vydání*. Praha: Leges, 2021. ISBN 978-80-7502-531-9.

HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část. 9. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2016. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-624-1.

HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní. 6. aktualizované a doplněné vydání*. Praha: Leges, 2019. ISBN 978-80-7502-365-0.

JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích: komentář. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2020. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-772-9.

KOPECKÝ, Martin. *Správní právo: obecná část. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2021. Beckovy právnické učebnice. ISBN 978-80-7400-820-7.

MÁRTON, Michal a Barbora GONSIOROVÁ. *Průvodce novým přestupkovým zákonem pro správní praxi*. Praha: Leges, 2017. ISBN 978-80-7502-200-4.

POTĚŠIL, Lukáš. *Správní řád: komentář. 2. vydání*. Praha: C.H. Beck, 2020. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-804-7.

PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. Teoretik. ISBN 978-80-7502-221-9.

Seznam internetových zdrojů

BALOUNOVÁ, Jana. Institut narovnání v přestupkovém právu. In: *Acta Iuridica Olomucensia* [online]. Olomouc: Univerzita Palackého, 2019, 14(1), s. 23-35 [ro 18. 3. 2023]. ISSN 1801-0288. Dostupné z: <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=819103>

BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA a další. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, 2. vydání* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 2. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/139/1/2>

Dodatek k závěru č. 158 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 20. 4. 2018. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 14. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, VII.

volební období, sněmovní tisk č. 555. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=555&CT1=0>

Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Parlament České republiky. Poslanecká sněmovna, IV. volební období, sněmovní tisk č. 201. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=4&CT=201&CT1=0>

FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., HORZINKOVÁ, E. a další. *Správní řád: Praktický komentář*. [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2020 [cit. 21. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/258/1/2>

GERLOCH, Aleš, KRATOCHVÍL, Vladimír. Analogie. In: HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník. 3. vydání*. [online]. Praha: C. H. Beck, 2009 [cit. 14. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/document-view.seam?documentId=nnptembqhfpx64zrguxgc3tbnrxwo2lf#>

KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J. a další. *Správní řád: Komentář* [online]. Praha: Wolters Kluwer, 2022 [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.aspi.cz/products/lawText/13/437/1/2>

MALAST, Jan. Společné řízení o přestupcích – vždy ve prospěch pachatele? In: *AUC IURIDICA* [online]. Praha: Univerzita Karlova, 2020, 66(2), s. 145-158 [cit. 20. 3. 2023]. ISSN 2336-6478. Dostupné z: doi: 10.14712/23366478.2020.17

MATES, Pavel. Analogie ve správním právu, kdy ano a kdy ne. In: *Správní právo (2014)* [online]. Praha: MVČR, 47(1-2), s. 28-49 [cit. 14. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/spravni-pravo-12-14w-mates-pdf.aspx>

MATES, Pavel. Nad procesní úpravou správního trestání. In: *Trestněprávní revue* [online]. Praha: C. H. Beck, 31. 10., 2019 (10), s. 207 [cit. 17. 3. 2023]. ISSN 1213-5313. Dostupné z: <https://www.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=nrptembrhfxi4s7geyf6427giydo&rowIndex=0#>

PRÁŠKOVÁ, Helena. Příkaz v řízení o přestupku. In: *AUC IURIDICA* [online]. Praha: Univerzita Karlova, 2020, 66(2), s. 121-144 [cit. 17. 3. 2023]. ISSN 2336-6478. Dostupné z: doi: 10.14712/23366478.2020.16

Průvodce zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, 3. doplněná verze. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, 2022, [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné také z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zakon-o-odpovednosti-za-prestupky-a-rizeni-o-nich-ucinny-od-1-7-2017.aspx>

Vzory příkazových bloků. Příkazové bloky. *Ministerstvo financí České republiky* [online]. Praha: MFČR, c2005 [cit. 21. 3. 2023]. Dostupné z:

<https://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/uzemni-rozpocty/prikazove-bloky/vzory-prikazovych-bloku/>

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 5. 12. 2017. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 10. 3. 2020. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborem všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 29. 11. 2021. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zapisy-z-konzultacnich-dnu-k-prestupkove-problematice.aspx>

Závěr č. 47 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 6. 11. 2006. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 20. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

Závěr č. 158 poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 24. 11. 2017. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 14. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

Závěr č. 164 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 21. 9. 2018. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 11. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

Závěr č. 171 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání ze dne 14. 2. 2020. *Ministerstvo vnitra České republiky* [online]. Praha: MVČR, c2023 [cit. 17. 3. 2023]. Dostupné

z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimu-trestani.aspx>

Použité právní předpisy

Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění ústavních zákonů č. 162/1998 Sb. a č. 295/2021 Sb.

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 45/2016 Sb., o službě vojáků v záloze, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 173/2018, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Zákon č. 285/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 173/2018 Sb., a zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 277/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci.

Zákon č. 417/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Vyhlášky

Vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Judikatura

Nález Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2002, sp. zn. III ÚS 611/01.

Nález Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, vyhlášený pod č. 54/2020 Sb.

Nález Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, vyhlášený pod č. 325/2020 Sb.

Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 21. 2. 1984, ve věci Öztürk proti Německu, stížnost č. 8544/79.

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 1. 1999, č. j. 7 A 8/96-28.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 As 11/2003-164.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 6 A 126/2002-27.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2005, č. j. 6 As 57/2004-54.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2007, č. j. 7 As 7/2007-63.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2008, č. j. 9 As 36/2007-59.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008-67.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2011, č. j. 5 As 73/2010-71.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 9 As 47/2011-105.
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32.
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2013, č. j. 1 As 51/2013-58.
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32.
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 4 As 63-2015-52.
Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 30 Cdo 530/2014.
Rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 5 As 122/2016-36.
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2021, č. j. 2 As 5/2020.
Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2021, č. j. 9 As 107/2021-51.
Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73.
Usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 8. 2013, sp. zn. IV. ÚS 1787/13.
Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021, č. j. 56 A 2/2021-6.

Cizojazyčné resumé

The aim of my thesis was to identify some problematic issues related to the decisions that terminate the hearing of an offence at the administrative body of the first instance, as I managed to identify them in the light of practical experience and information that I obtained during my practice at the commission for the hearing of offences. Having identified them, I have tried to suggest possible ways of solving these issues by leaning towards some of the opinions presented in the literature or by indicating the solutions to the problem in the case law of the courts, or possibly by indicating my own ways of possible solutions. At the same time, I have tried to define the applicable legal regulation of the above-mentioned types of decisions and to compare them at least partially with my own personal experience and information obtained from practical decision-making at the level of the first instance administrative authority.

I have devoted the first chapter of this thesis to a brief characterization of the offence procedure. Furthermore, in the first chapter of the thesis I devoted space to the legal regulation of offence proceedings as a part of the legal regulation of offence law and a part of administrative criminal law. I have also defined the relationship of subsidiarity and specialty of the legislation governing offence proceedings. In connection with the sources, I also mentioned the use of analogy with criminal law legislation.

In the second chapter, I have already focused on the definition of the elements, forms and characteristics of an administrative decision, including a decision in offence proceedings. In this context, I have also included in chapter two a brief discussion of the time limits for issuing decisions and the notification of decisions.

In chapter three, which, together with chapter four, I consider to be the key chapters of this thesis, I have already fully concentrated on the decisions which conclude the proceedings of an offence before the administrative authority of the first instance, namely the decisions issued by the administrative authority before the initiation of the offence proceedings.

The fourth chapter of the thesis was devoted to decisions after the initiation of the offence proceedings, as a result of which the proceedings of the offence before the administrative body of the first instance are terminated, including the decision of the administrative body on the merits.

In connection with the third and fourth chapters, I consider it necessary to highlight Annex 1 of my thesis, which contains statistical data and information regarding the actual decision-making of the offence hearing board where I did my internship. I was able to obtain this information during this internship and it presents statistics on the decisions issued by the commission for the years 2020-2022, in a structure corresponding to the types of decisions I focused on in my thesis. This data and information was an important basis for some of my conclusions contained in this thesis.

Přílohy

Příloha č. 1

Komise pro projednávání přestupků města Broumov – rozhodnutí o přestupcích

	2020	2021	2022
Celkem oznámené přestupky	262	204	274
Zahájená řízení	40	64	66
Společná řízení	15	23	35
Předání věci (pouze § 64 odst. 2)	4	1	5
Odložení věci (dle § 76 PřesZ)	128	88	126
odst. 1 písm. a)	36	23	26
odst. 1 písm. b)			
odst. 1 písm. c)			
odst. 1 písm. d)	20	22	4
odst. 1 písm. e)		2	
odst. 1 písm. f)		2	
odst. 1 písm. g)			
odst. 1 písm. h)	1		
odst. 1 písm. i)			
odst. 1 písm. j)			4
odst. 1 písm. k)			
odst. 1 písm. l)	4	1	7
odst. 2	2		
odst. 4	61	34	81
odst. 5 písm. a)			
odst. 5 písm. b)	4	4	4
Zastavení řízení (dle § 86 PřesZ)	35	57	75
odst. 1 písm. a)	4	6	2
odst. 1 písm. b)		1	
odst. 1 písm. c)	25	47	70
odst. 1 písm. d)			
odst. 1 písm. e)			
odst. 1 písm. f)			
odst. 1 písm. g)			
odst. 1 písm. h)	1		
odst. 1 písm. i)			
odst. 1 písm. j)			
odst. 1 písm. k)	1	1	
odst. 1 písm. l)			
odst. 1 písm. m)	2		
odst. 1 písm. n)	1		2
odst. 4			1
odst. 5			
dle § 7 odst. 7 (8) PřesNěkt	1	2	
Příkazy	59	14	18
Společné příkazy	8	1	1
Schválení dohody o narovnání			
Společné rozhodnutí	15	23	35
Rozhodnutí o uznání viny	95	58	68

Příloha č. 2

Vzor usnesení o předání věci orgánu příslušnému podle jiného zákona k projednání skutku, který má znaky přestupku osoby uvedené v § 4 odst. 4 PřesZ (poslanec / senátor / soudce Ústavního soudu) dle § 64 odst. 1 písm. b) PřesZ.

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

Podle ust. § 64 odst. 1 písm. b) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*) se věc – oznámení / podnět (*koho*) ze dne, doručené dne Městskému úřadu - podezření ze spáchání přestupku protidle § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), jehož se měl(-a) (*kdy*), (*kde*) dopustit podezřelý(-á) (*identifikační údaje*) tím, že (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*), předává orgánu příslušnému podle zák. č.

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod předání věci*).

Poučení:

Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení nelze odvolat.

(*jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby*)

Příloha č. 3

Vzor usnesení o předání věci orgánu příslušnému podle jiného zákona k projednání skutku, který má znaky přestupku osoby uvedené v § 4 odst. 5 PřesZ (příslušník bezpečnostního sboru, osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, osoba během výkonu vazby / trestu odnětí svobody / zabezpečovací detence) podle § 64 odst. 1 písm. b) PřesZ.

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, **rozhodl takto:**

Podle ust. § 64 odst. 1 písm. b) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*) se věc - oznámení / podnět (*koho*) ze dne, doručené dne Městskému úřadu – k zahájení řízení o přestupku proti dle § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), jehož se měl(-a) (*kdy*), (*kde*) dopustit podezřelý(-á) (*identifikační údaje*) tím, že (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*), předává **orgánu příslušnému podle zák. č.**

K projednání skutku, který má znaky přestupku osoby uvedené v ust. § 4 odst. 5 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (jde-li o příslušníka bezp. sboru nebo osobu podléhající vojenské kázeňské pravomoci – doplnit) přičemž o skutku nebylo správním orgánem rozhodnuto v prvním stupni.

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod předání věci.*)

Poučení:

Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení nelze odvolat.

(*jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby*)

Příloha č. 4

Vzor usnesení o předání věci věcně a místně příslušnému správnímu orgánu dle § 64 odst. PřesZ.

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, **rozhodl takto:**

Podle ust. § 64 odst. 2 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*) se věc - oznámení / podnět (*koho*) ze dne, doručené dne Městskému úřadu - k zahájení řízení o přestupku proti dle § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), jehož se měl(-a) (*kdy*), (*kde*) dopustit podezřelý(-á) (*identifikační údaje*) tím, že (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*), předává věcně a místně příslušnému správnímu orgánu, a to (*kterému*), neboť k projednávání věci není Městský úřad věcně / místně příslušný.

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod předání věci*).

Poučení:

Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení nelze odvolat.

(*jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby*)

Příloha č. 5

Vzor usnesení o odložení věci z důvodů § 76 odst. 1 a 2 PřesZ (poznámenáním do spisu)

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

Podle ust. § 76 odst. 1 / 2 písm. ...) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*), se věc – přestupek, který měl být spáchán neznámým pachatelem / podezřelým(-ou) (*identifikační údaje*) porušením ust. § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), jehož se měl(-a) dopustit (*kdy*), (*kde*) tím že měl(-a) (*jakým jednáním*) odkládá, neboť (*uvést zákonný důvod odložení*)

Odůvodnění:

Objasnit důvod odložení věci.

Poučení:

Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení nelze odvolat.

(jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby)

Příloha č. 6

Vzor usnesení o odložení věci z důvodů § 76 odst. 5 PřesZ

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

Podle ust. § 76 odst. 5 písm. a) / b) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*), se věci – přestupek, který měl být spáchán podezřelým(-ou) (*identifikační údaje*) porušením ust. § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), jehož se měl(-a) dopustit (*kdy*), (*kde*) tím že měl(-a) (*jakým jednáním*) odkládá, neboť (*uvést zákonný důvod*)

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod odložení věci.*)

Poučení:

Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení může ten, jemuž se usnesení oznamuje, do 15 dnů ode dne jeho oznámení odvolat ke Krajskému úřadu kraje, a to podáním učiněným u Městského úřadu Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení usnesení. Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odvolání nemá odkladný účinek.

(*jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby*)

Příloha č. 7

Vzor usnesení o zastavení řízení podle § 86 odst. 2 PřesZ z důvodů § 86 odst. 1 písm. d), e), f), i), j), k), m) a n) PřesZ (poznámenáním do spisu)

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

- I. Řízení zahájené z moci úřední/z moci úřední se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku o přestupku proti dle ust. § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), kterého se (*kdy*), (*kde*) měl(-a) dopustit obviněný(-á) (*identifikační údaje*) tím, že (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*) se podle ust. § 86 odst. 1 písm. ...) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*) zastavuje, neboť (*uvést zákonný důvod*)
- II. Podle ust. § 89 odst. 2 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se **poškozený(-á)** (*identifikační údaje*) se svým uplatněným nárokem na náhradu škody způsobené spácháním přestupku odkazuje na soud / (*jiný orgán veřejné moci*).
nebo
Podle ust. § 89 odst. 2 a 6 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se **poškozený(-á)** (*identifikační údaje*) se svým uplatněným nárokem na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor poškozené(-ho) spácháním přestupku odkazuje na soud / (*jiný orgán veřejné moci*).

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod zastavení věci*).

Poučení:

Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu se proti tomuto usnesení nelze odvolat.

(*jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby*)

Příloha č. 8

Vzor usnesení o zastavení řízení z důvodů § 86 odst. 1 písm. a), b), c), g), h) a l) nebo § 86 odst. 4 a 5 PřesZ

USNESENÍ

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

- I. Řízení zahájené z moci úřední / z moci úřední se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku o přestupku proti dle ust. § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), kterého se (*kdy*), (*kde*) měl(-a) dopustit obviněný(-á) (*identifikační údaje*) tím, že (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*) se podle ust. § 86 odst. ... písm. ...) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*) zastavuje, neboť (*uvést zákonný důvod*)
- II. Podle ust. § 89 odst. 2 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se **poškozený(-á)** (*identifikační údaje*) se svým uplatněným nárokem na náhradu škody způsobené spácháním přestupku odkazuje na soud / (*jiný orgán veřejné moci*).
- nebo

Podle ust. § 89 odst. 2 a 6 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se **poškozený(-á)** (*identifikační údaje*) se svým uplatněným nárokem na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor poškozené(-ho) spácháním přestupku odkazuje na soud / (*jiný orgán veřejné moci*).

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod zastavení věci*).

Poučení:

Proti tomuto usnesení o zastavení řízení má právo podat odvolání ke Krajskému úřadu kraje:

obviněný(-á);

poškozený(-á) (*je-li účastníkem řízení*), pouze proti výrokové části týkající se jím uplatněného nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení;

zákonný zástupce / opatrovník mladistvého obviněného (*v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného*);

orgán sociálně-právní ochrany dětí (*v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného*).

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení podáním učiněným u Městském úřadu Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení usnesení. Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odvolání nemá odkladný účinek.

(Jde-li o řízení o přestupku zahájeného se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku dle § 79 PřesZ je vhodné též uvést:)

Osoba přímo postižená spácháním přestupku, k jehož zahájení / pokračování v řízení dala souhlas podle ust. § 79 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich má podle ust. § 71 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich právo na oznámení tohoto usnesení, ale právo odvolání jí nepřísluší.

(jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby)

Příloha č. 9

Vzor usnesení o zastavení řízení podle § 7 odst. 8 PřesNěkt o přestupku ublížení na cti z důvodu usmíření mezi obviněným a osobou, jíž bylo ublíženo na cti

U S N E S E N Í

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

Řízení zahájené z moci úřední se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku o přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 / 2 písm. a) zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), kterého se (*kdy*), (*kde*) měl(-a) dopustit obviněný(-á) (*identifikační údaje*), když měl(-a) (*komu*) ublížit na cti tím, že ho / jí měl(-a) zesměšnit / jiným způsobem hrubě urazit, a to (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*) se podle ust. § 7 odst. 8 zák. o některých přestupcích zastavuje, neboť mezi obviněným(-ou) a osobou, jíž bylo ublíženo na cti, **došlo k usmíření.**

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod zastavení věci.*)

Poučení:

Proti tomuto usnesení o zastavení řízení má právo podat odvolání ke Krajskému úřadu kraje:

obviněný(-á);

zákonný zástupce / opatrovník mladistvého obviněného (*v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného*);

orgán sociálně-právní ochrany dětí (*v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného*).

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení podáním učiněným u Městském úřadu Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení usnesení. Podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odvolání nemá odkladný účinek.

Osoba přímo postižená spácháním přestupku, k jehož zahájení / pokračování v řízení dala souhlas podle ust. § 79 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich má podle ust. § 71 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich právo na oznámení tohoto usnesení, ale právo odvolání jí nepřisluší.

(*jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby*)

Příloha č. 10

Vzor rozhodnutí, kterým je obviněný uznám vinným z přestupku dle ust. § 93 odst. 1, § 96 PřesZ, § 68, 69 SpŘ.

ROZHODNUTÍ

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

- I.** Obviněný(-á) (*identifikační údaje*) se uznává vinným(-ou) z přestupku proti dle ust. § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), kterého se dopustil(-a) tím, že (*kdy*), (*kde*) úmyslně / z nedbalosti (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*)
- II. Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné(-mu) ukládá**
- a) podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. a) a § 45 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich správní trest napomenutí.
nebo
- b) podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. b), § 46 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § ... odst. ... zák. o některých přestupcích **správní trest** pokuty **ve výši Kč**, která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu připojenou složenkou.
- III.** Podle ust. § 95 odst. 1 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se obviněné(-mu) **ukládá povinnost** nahradit náklady řízení (*stanovené § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.*), **ve výši 1.000,- Kč** (*byl-li přibrán znalec, pak ve výši dle § 6/2 vyhl. 520/2005 Sb., ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.*) a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí připojenou složenkou.
- IV.** Případně **výrok o nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení.**
- V.** Případně **výrok o uložení ochranného opatření.**

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod vydání rozhodnutí.*)

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, má právo podat odvolání ke Krajskému úřadu kraje:

obviněný(-á);

poškozený(-á) (*je-li účastníkem řízení*), pouze proti výrokové části týkající se jím uplatněného nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení;

zákonný zástupce / opatrovník mladistvého obviněného (*v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného*), a to ve prospěch mladistvého obviněného pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení, proti výroku o nákladech řízení;

orgán sociálně-právní ochrany dětí (*v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného*), a to ve prospěch mladistvého obviněného pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení, proti výroku o nákladech řízení.

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí podáním učiněným u Městském úřadu Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

Osoba přímo postižená spácháním přestupku, k jehož zahájení / pokračování řízení dala souhlas podle § 79 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich má podle § 71 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich právo na oznámení rozhodnutí, ale právo odvolání jí nepřísluší.

(jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby)

Příloha č. 11

Vzor příkazu, jakožto prvního úkonu v řízení dle § 90 PřesZ, § 150 SpŘ

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, vydává, jakožto první úkon v řízení, podle ust. § 90 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“*) a § 150 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) tento

P Ř Í K A Z

- I.** Obviněný(-á) (*identifikační údaje*) **se uznává vinným(-ou) z přestupku** proti dle ust. § ... odst. ... písm. ...) bod ... zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zák. č. 178/2018 Sb. (*dále jen „zák. o některých přestupcích“*), kterého se dopustil(-a) tím, že (*kdy*), (*kde*) úmyslně / z nedbalosti (u FO) (*přesná citace příslušné skutkové podstaty tzv. právní věta*) (*uvedení konkrétního skutku, tzv. skutková věta*)
- II. Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné(-mu) ukládá**
- a) podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. a) a § 45 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich správní trest napomenutí.
nebo
- b) podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. b), § 46 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § ... odst. ... zák. o některých přestupcích **správní trest** pokuty **ve výši Kč**, která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu připojenou složenkou.
nebo
- c) podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. c), § 47 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a § ... odst. ... písm. ...) zák. ... **správní trest** zákazu činnosti, **a to (jaké) na dobu (jakou)**
- d) podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. d) a § 48 / 49 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **správní trest**
- a. propadnutí věci (*jaké*)
nebo
- b. propadnutí náhradní hodnoty odpovídající hodnotě věci, jež mohla být prohlášena za propadlou **ve výši Kč**, která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu připojenou složenkou.

Odůvodnění:

(*Objasnit důvod vydání příkazu*).

Poučení:

Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu může obviněný(-á) proti tomuto příkazu **do 8 dnů** ode dne jeho oznámení podat **odpor** k Městskému úřadu (*k tomu, kdo příkaz vydal*). Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřijatelný nebo opožděný odpor. Zpětvzetí odporu není přípustné.

Pokud po podání odporu bude vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněný(-á) uznán(-a) vinným(-ou) z přestupku, bude mu // jí, kromě správního(-ch) trestu(-ů) dále podle ust. § 95 odst. 1 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich uložena též povinnost nahradit náklady řízení.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

(jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby)

Příloha č. 12

Vzor společného rozhodnutí o více přestupcích více pachatelů, kterým jsou uznáni vinnými dle § 140 odst. 1 SpŘ, § 88 odst. 2, § 93 odst. 1 PřesZ.

S P O L E Č N É R O Z H O D N U T Í

Městský úřad odbor, věcně a místně příslušný správní orgán, **rozhodl takto:**

I. Výroky v části společného řízení o přestupcích obviněného č. 1

I.1 Výrok o vině z přestupků obviněného č. 1

- a) výrok o vině o přestupku „A“ obviněného č. 1
- b) výrok o vině o přestupku „B“ obviněného č. 1
- c) výrok o vině o přestupku „C“ obviněného č. 1

I.2 Výrok o trestu obviněného č. 1

I.3 Výrok o nákladech řízení obviněnému č. 1

I.4 Výrok o nároku poškozeného na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení uplatněný poškozeným vůči obviněnému č. 1

II. Výroky v části společného řízení o přestupcích obviněného č. 2

II.1 Výrok o vině z přestupků obviněného č. 2

- a) výrok o vině o přestupku „A“ obviněného č. 2
- b) výrok o vině o přestupku „B“ obviněného č. 2

II.2 Výrok o trestu obviněného č. 2

II.3 Výrok o nákladech řízení obviněnému č. 2

II.4 Výrok o nároku poškozeného na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení uplatněný poškozeným vůči obviněnému č. 2

Odůvodnění:

(Objasnit důvody vydání společného rozhodnutí).

Poučení:

Proti tomuto společnému rozhodnutí, res. proti níže uvedeným jeho výrokovým částem, má právo podat odvolání ke Krajskému úřadu kraje:

obviněný(-á) (č. 1), a to pouze proti výrokovým částem č.;

obviněný(-á) (č. 2), a to pouze proti výrokovým částem č.;

poškozený(-á) (*je-li účastníkem řízení*), a to pouze proti výroku o nároku na náhradu škody // vydání bezdůvodného obohacení, výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení;

zákonný zástupce / opatrovník mladistvého obviněného (v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného), a to ve prospěch mladistvého obviněného (kterého) pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody / vydání bezdůvodného obohacení, dále ve prospěch mladistvého obviněného proti výroku o nákladech řízení;

orgán sociálně-právní ochrany dětí (v případě řízení o přestupku mladistvého obviněného), a to ve prospěch mladistvého obviněného (kterého) pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody // vydání bezdůvodného obohacení, a dále ve prospěch mladistvého obviněného proti výroku o nákladech řízení.

Odvolání lze podat do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí podáním učiněným u Městskému úřadu Lhůta pro podání odvolání běží ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí.

Osoba přímo postižená spácháním přestupku, k jehož zahájení / pokračování řízení dala souhlas podle § 79 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich má podle § 71 zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich právo na oznámení rozhodnutí, ale právo odvolání jí nepřísluší.

(jméno, příjmení, funkce a podpis oprávněné úřední osoby)